Epoca Bisericii din Laodicea

Jeffersonville, Indiana, USA
11 decembrie 1960 seara

1 Pfffiuuu, el niciodată nu a isprăvit-o. I-am zis: „Eu am întârziat şi la nunta mea. M-am născut puţin mai târziu şi am întârziat puţin la nunta mea. Dacă aş putea numai să întârzii şi la înmormântarea mea, aceea-i singura care eu într-adevăr vreau să fie mai târziu, foarte târziu.”

Nu. Acesta era telefonul care suna acasă. Eu cu greu pot să mă eliberez, după ce soţia mea şi ei au plecat devreme. Eu am avut aşa de multe lucruri. Şi apoi oamenii, din locuri diferite, intră chiar acum ca să se roage, descoperirea Domnului vine pentru un frate, o soră, care stă în spate acolo bolnavi, voi ştiţi ce vreau să spun. Aceasta-i doar du-te, du-te, du-te, du-te. Şi eu nici măcar nu am reuşit să strâng mâinile la câţiva din prietenii mei de aici din Georgia şi locuri diferite, mai ales din Canada. Mă simt foarte rău că nu am reuşit să vă strâng mâinile.

2 Şi, apropo, unde este Fred în seara aceasta? Fred Sothman. Fred, îţi aminteşti de timpul când m-ai chemat din Canada, aşa cum veneam în jos şi ţi-am spus că nu vin cu maşina? Tu vei veni oricum; a avut un accident, maşina lui s-a stricat, aproape a ucis-o pe soţia lui, familia, şi-a rupt nasul şi i-au dus pe toţi la spital.

Cu un timp în urmă când am plecat, chiar după-amiază, Fratele Ben, care stă acolo, venea spre mine. Şi Rosella a venit acolo. Ea a zis: „Eu merg acasă.”

Am zis: „Rosella.”

A zis: „Care-i problema, Frate Branham?”

Am zis: „Eu am un sentiment deosebit cu privire la aceea.” Vedeţi?

A zis: „Se va întâmpla ceva?”

Am zis: „Nu ştiu. Mi se pare; Ceva m-a avertizat.”

3 Ea m-a chemat cu câteva momente în urmă. Ea a avut un accident şi astfel… Nimeni nu a fost rănit, dar aceasta a fost mâna Domnului. Ea a derapat, (peste tot în nord este polei) a alunecat, în Indianapolis şi a început să alunece peste drum foarte repede, în felul acesta. Şi ea a ţipat: „Doamne, ajută-mă” şi maşina a zburat înapoi pe şosea, venind înapoi şi s-a dus pe linia corectă şi a pornit înainte în ordine. Ea a continuat să meargă pe şosea, şi a zis: „Doamne, Doamne, cât de recunoscătoare Îţi sunt pentru că m-ai scăpat de aceea, deoarece celelalte maşini vin drept pe aceeaşi urmă, doar zburând.” Deci, ea a traversat şoseaua, şi apoi ea s-a oprit sus acolo ca să… cred, pentru ceva. Ea s-a oprit pentru a-şi lua un pahar de cafea sau ceva. Şi doar înainte ca ea să iasă din maşina aceea, o altă maşină s-a izbit drept în ea, [Fratele Branham loveşte pumnul în palmă ca ilustrare pentru acel accident.] şi o alta drept în spatele ei, şi o alta drept în spatele ei, şi toate s-au înfipt una într-alta. Dar a zis că a fost puţin şocată, dar nu rău. Dar a vrut să mulţumească Domnului, şi a sunat şi a spus bisericii să mulţumească Domnului că ea nu a păţit nimic. Şi a cerut bisericii să continue să se roage, aşa ca să poată ajunge acasă. Vedeţi, ea este o începătoare. Ea abia şi-a primit carnetul de conducere. Astfel eu sunt aşa de mulţumitor.

4 Dar întotdeauna să luăm în serios aceste avertizări ale Domnului. A zis: „Păi, pierdeam o zi de lucru.” Dar ce este o zi de lucru? Costul unei maşini este mai mare. Vedeţi? Astfel mai bine este să staţi cu Domnul. Nu este aceea corect? Dacă El ne spune ceva, noi mai bine am sta cu aceasta. Deoarece El întotdeauna are dreptate, nu-i aşa? Întotdeauna are dreptate.

5 Acum, oh, aceasta-i o aşa… a fost o săptămână minunată. Nu ştiu cum să mă exprim înaintea lui Dumnezeu şi înaintea voastră poporule, pentru această săptămână minunată. Aceste opt zile au fost unele din cele mai fericite din viaţa mea în care eu am predicat. Acela este adevărul. Eu am învăţat atâtea de la Domnul, mila Lui dată, şi tot ceea ce El a făcut pentru noi, şi să vedem Duhul Lui lucrând înapoi în Biserică. Eu sunt aşa de bucuros să văd darurile adevărate înapoi operând din nou în Biserică. Vedeţi?

Acum, odată acolo când tu eşti departe, se pare că cineva de fapt intră, doar o va murdări, ştiţi voi. Ei doar să facă ceva. Şi când voi deterioraţi aceste daruri, Dumnezeu vă va deteriora. Înţelegeţi? Este corect. Voi trebuie să le folosiţi într-un mod corect. Şi

felul cum vrem noi aceasta este tocmai când aceasta-i în ordine, cum se desfăşoară în vorbirea în limbi. Nu doar citarea Scripturii, ci spunând ceva care se va întâmpla. Şi dacă voi rămâneţi foarte reverenţi cu aceea, aceasta va… dacă cineva din biserică va ieşi din ordine, Duhul Sfânt o va face cunoscut şi va spune cine este acesta. Şi apoi ei se vor simţii traşi la răspundere şi vor veni la altar. Pentru aceasta sunt darurile în Bisericii.

6 Şi pentru a vedea pe Fratele Neville, păstorul nostru… El era înainte un băiat sfios şi retras. Şi eu vă spun; el era... se părea că el niciodată nu înţelegea, când era cu privire la Cincizecime. Dar vedem că el stă sus şi interpretează limbi şi profeţeşte, eu vă spun; el a parcurs un drum lung. Acum, să ne rugăm pentru păstorul nostru şi veţi vedea că darurile vor începe să vină în Biserică.

Şi un alt frăţior umil aici… El este aici, trebuie să fie pe undeva aici. Eu cred că este. El întotdeauna este. El este un flăcău micuţ, foarte umil. El era unul din administratorii de aici la biserică, Fratele Higginbotham, un om preţios şi evlavios. Şi am văzut că el a primit darul vorbirii în limbi - cine s-ar fi gândit vreodată că Fratele Higginbotham va avea aceea. Un flăcău micuţ sfios, ruşinos, care nu a vrut să fie cunoscut nicăieri, stând în spate. Dar vedeţi, Dumnezeu poate lua un bărbat ca acela şi să-l folosească (Vedeţi?), deoarece el nu vrea s-o facă în primul rând. Dacă el vroia s-o facă, el poate venea afară cu o cămaşă îndesată. Dar atâta timp cât el vine afară unde el nu vrea să facă aceasta, îl poate folosi în felul acela.

Junie este aici, oh, el este după stâlpul acela.

7 Eu voi zice ceva. Eu am auzit pe mulţi oameni vorbind în limbi şi eu cred că toţi vin de la Dumnezeu. Deoarece voi nu puteţi scoate un sunet fără ca el să însemne ceva pentru cineva undeva. Voi ştiţi că Biblia zice că nu există un sunet fără o semnificaţie; înseamnă că nu există un sunet fără ca el să însemne ceva. Voi nu vă puteţi exprima numai dacă acesta înseamnă ceva. Eu adesea m-am întrebat cum va fi aceea, până ce eu m-am dus în Africa şi am auzit toate acele zgomote. Şi eu am constatat atunci că acesta era glasul altcuiva. Câteodată acesta era un glas de înger şi aşa mai departe.

8 Dar Junie Jackson un predicator sfios, ruşinos, puţin timid de la ţară din Biserica metodistă, în apropiere de Elizabeth, Indiana, înapoi în păduri, liniştit, nu ar zice nimic, felul unui ruşinos, şi pare ca… Îl vedeam câteodată, aş fi vrut să-l iau, să-l scutur şi să zic: „Zi ceva, Junie. Doar stai acolo liniştit privind la mine în felul acela.”

Noi mergeam în păduri şi ne aşezam pe un butuc, şi el se aşeza acolo, şi zicea: „Păi… Eu cred… Asta-i în ordine.”

I-am spus: „Oh, Junie, mă simt ca; lasă-mă s-o zic în locul tău. Vezi. Tu eşti prea lent pentru mine. Înţelegi?” Şi Dumnezeu i-a dat un dar de vorbire în limbi; niciodată în toată viaţa mea nu am auzit o limbă mai clară.

9 Priviţi-l în biserică. Vedeţi pe acea femeie micuţă care a vorbit azi dimineaţă, fără s-o cunoască pe femeia cealaltă? Şi una necunoscând pe cealaltă şi întocmai în sunetul glasului în care a fost spus; şi când a fost interpretat, cu acelaşi sunet, vocalele, punctuaţiile, erau întocmai la fel, venind înapoi. Şi mesajul către biserică a fost perfect. Vedeţi cum este aceasta? Noi s-ar cuveni să-i mulţumim lui Dumnezeu. Acum să nu vă mândriţi. Dacă o faceţi, voi înşivă veţi cădea şi diavolul va pune mâna pe voi. Doar fiţi umili; şi ziceţi: „Oh Doamne, ţine-mă înapoi. Niciodată să nu mă laşi să mă ridic înainte de vreme.”

El niciodată nu vă va lăsa să ieşiţi din ordine. Dacă faceţi ceva, aceea nu va mai conta. Dacă o faceţi, păi, păstorul de aici vă va spune. Vedeţi? Darurile nu sunt să fie date când noi predicăm. De obicei, dacă darurile ajung să lucreze bine în biserică, noi vă vom întâlni cu mult timp înaintea celuilalt serviciu; lăsaţi ca Domnul să lucreze cu voi acolo (Voi vedeţi?), deoarece pe partea aceasta atunci nu îl veţi mai întrerupe deloc. Acum, în timp ce noi suntem în adunare, uneori voi trebuie să vă reţineţi puţin. Dar dacă Dumnezeu are un mesaj sau altceva, El îl va transmite. Vedeţi? Doar lăsaţi-l în seama Lui. Doar faceţi-o conform cu învăţătura Bibliei. Şi poate Fratele Neville, vă va învăţa asupra acestor lucruri, noi vom încerca să facem aceasta. Eu voi încerca să-l ajut cât pot, amândoi împreună, ca s-o aducem şi să vă arătăm cum se practică aceasta.

10 Te simţi mai bine, fratele meu polonez? Asta-i bine. Oh, cum l-a binecuvântat Domnul. Cu opt ani în urmă i-a spus că ceva se va întâmpla. El era tot confuz, un trinitarian foarte strict. Şi ziua trecută, Domnul a zis: „Acolo vine un bărbat; are părul

închis la culoare, şi ochii căprui, mare de statură. Să nu-l respingi. Eu l-am trimis la tine." Eu am luat o Scriptură, chiar unde el era confuz. Am pus-o pe o bucată de hârtie şi am aşezat-o acolo. După un timp, iată-l venind. Soţia mea a zis: „Afară este un bărbat care vrea să te vadă."

Am zis: „Acesta-i el; adu-l înăuntru."

11 Şi el mi-a spus ce i-a fost spus sub inspiraţia Duhului Sfânt, cum că el întotdeauna a crezut, şi a ţinut Mesajul, şi aşa mai departe, printre oamenii Lui; deşi criticat, el a stat chiar cu asta. Mi-a spus că în trecut i-am vorbit într-o adunare, şi am chemat numele lui. Şi eu nu ştiam că am pronunţat acel nume vreodată. El a zis că eu l-am rostit pe silabe, sau ceva, sau altceva, în adunare. A zis că a avut un copil pe braţul lui, care a avut o eczemă pe faţa lui, şi a zis că copilul a fost curăţit complet, chiar complet. Şi cum că Domnul…

Şi am zis: „Bine, lucrul de care tu ai nevoie acum este să mergi la biserică şi să fii botezat în Numele lui Isus Cristos."

Eu l-am întâlnit cu puţin în urmă pe vârful muntelui, deoarece el cobora. A fost botezat în Numele lui Isus Cristos. Acum, el este mulţumit complet, se simte bine, întorcându-se acasă. Eu sper ca el să mă traducă în Polonia într-una din aceste zile, şi Germania, şi înapoi acolo în acele locuri acolo. Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu.

12 Domnul nostru face atâtea lucruri mari şi puternice. Doar să vezi mila Lui, cum ei vine din est, vest, nord şi sud. El îşi călăuzeşte copii Lui dragi; aducându-i împreună, trăgându-i, trezindu-i. Atâtea ar fi de spus…

Acum, nu uitaţi pe duminica viitoare seara. Dacă Domnul nostru vrea, duminica viitoare seara noi vom avea... duminica viitoare dimineaţa, mai degrabă, un serviciu de vindecare. Motivul că eu zic asta, din cauză… poate atunci dacă există prea mult duminică dimineaţă, eu trebuie să mă retrag duminică dimineaţa. Vedeţi? Dar dacă eu nu-i pot lua pe toţi duminica dimineaţa, în ordine.

Miercuri seara este o adunare de rugăciune a mijlocului de săptămână. Acum, voi oameni care sunteţi aici în jur acasă, voi oamenilor, adunaţi-vă aici. Vom avea o adunare de rugăciune. Să nu o pierdeţi. Staţi drept în ea (Vedeţi?), şi rugaţi-vă. Căutaţi mai aproape pe Dumnezeu. Niciodată să nu lăsaţi ca fanatismul să ajungă printre voi. Păstraţi-vă… Există prea mult adevăr ca să acceptaţi falsul (Înţelegeţi?), să nu ajungeţi pe parte greşită. Staţi acolo.

13 Eu am auzit atunci un 'Amin' obişnuit, pe care l-am auzit de mulţi ani, Fratele Russell Creech. Ei mi-au spus că Patty a fost cea care a vorbit în limbi în spate acolo, aseară. Patty, unde eşti? Eşti aici, dragă? Deoarece, eu nici măcar nu aş cunoaşte-o, chiar dacă aş vedea-o. Dar eu cred că am ţinut acel copil în braţele mele şi am dedicat-o Domnului chiar aici. „Şi," Meda a zis: „ea este o femeie tânără, frumoasă, fată adolescentă tânără," cu puterea Duhului Sfânt peste ea, vorbind în… Russell, tu eşti un om bogat. Da, tu eşti.

Unde este Sora Creech? Eu nu am văzut-o. Este ea în preajmă? În spate acolo. O Soră Creech, cât de mulţumitor sunt că Dumnezeu ţi-a dat un copil ca acela, păi, tu nu îţi dai seama cât de recunoscător sunt. La vârsta unde fetele adolescente chicotesc pe seama băieţilor, şi râd, şi se comportă, ştiţi voi, cu o grămadă din acei băieţi, părul lor tăiat ca o raţă, şi de toate, şi în felul acela. Şi această copilă aici cu puterea Duhului Sfânt, vorbind în limbi, şi dând… Oh, vai.

Um. Câţi bărbaţi în seara aceasta, care sunt predicatori penticostali, şi-ar da viaţa toată dacă ar putea să vadă pe fiica lor adolescentă, care este la partidele de rock and roll, făcând aceea.

14 Doar preţuieşte aceea, frate. Eu ştiu ce lucrezi tu acolo la fabrica Interstate; eu am făcut acelaşi lucru. Am lucrat multe zile grele. Dar frate, pentru a-ţi creşte copii… Dar, aminteşte-ţi. Dumnezeu este credincios, acolo va fi o răsplată. Da, într-adevăr: „Eu voi răsplăti."

Dumnezeu să te binecuvânteze Patty, dragă. Eu nu te-aş fi cunoscut chiar dacă te-aş fi văzut, cred. Niciodată să nu părăseşti acea cărare dreaptă, dragă. Să nu laşi niciodată ca diavolul să pună ceva în tine, ca un frumos măr de aur, deoarece va fi ca o lămâie. Vezi? Scapă de lucrul acela, şi părăseşte-l în felul acela. Ţineţi ochii drept pe

Cristos, chiar pe cruce, şi continuă să te mişti înainte, căci ceasul este aproape. Vezi?

15 Atâtea lucruri de povăţuire aş putea spune, şi binecuvântările lui Dumnezeu. Eu nu am fost în stare să vizitez pe mulţi, şi în toată această săptămână m-am rugat pentru aceşti cincizeci de oameni, cred, şi intrările şi ieşirile, şi urgenţele, şi ce va intra, şi aşa mai departe, dar am fost ocupat cu studiul. Dar acum, duminica viitoare ne vom ruga pentru oameni şi cerem Domnului să vină jos şi să ne dea putere, şi să se manifeste înaintea noastră duminică dimineaţa viitoare, cu voia Domnului.

16 Oh, nu-mi place să încep asupra acestei epoci a bisericii, deoarece eu ştiu că ea este ultima dintre ele. Şi acum, în aceasta, mersul ei va fi încheierea celor Şapte Epoci ale Bisericilor. V-aţi bucurat de ele? [Adunarea răspunde: „Da. Amin.”] Acum, nu uitaţi, eu zic aceasta la sfârşit, aşa cum am zis la început, acolo pot fi multe lucruri, acolo pot fi multe lucruri cu care voi ferm nu sunteţi de acord cu mine, dar să nu o ţineţi împotriva mea. Înţelegeţi? Doar iubiţi-mă oricum. Deoarece nu va face nici o diferenţă ce veţi face, sau ce veţi zice, eu voi crede tocmai la fel despre voi; dacă ceva, mai mult (Vedeţi?), şi ei vor… Eu mă gândesc mai mult la voi. Dar eu vă iubesc. Dumnezeu ştie asta. Nu există un om care să cheme Numele lui Isus Cristos şi să nu-l iubesc. Vedeţi?

17 Şi eu niciodată nu vreau vreo amărăciune sau indiferenţă, deşi noi ferm nu suntem de acord. Dacă şedem la o masă, şi unul mănâncă un fel de plăcintă, şi unul alta, aceea ar fi exact ca aici. Vedeţi? Când se vine la părtăşia cu altul, noi ne iubim unul pe altul. Şi dacă nu facem aceea, atunci ar trebui s-o facem. Şi niciodată nu vom înainta în Dumnezeu până ce facem asta.

Doar nu uitaţi, să nu uitaţi pe cel mai măreţ dar dintre toate darurile care este dragostea. „Deşi aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti, sau mi-aş da trupul să fie ca o jertfă, să înţeleg toată cunoştinţa, şi aşa mai departe, eu nu sunt nimic. Astfel… Dar când acel care este desăvârşit, care este dragostea…” Dacă toate darurile spirituale nu sunt legate împreună cu dragoste, nu vor ţine. Şi orice alt mortar va crăpa: „Dar dragostea continuă pentru totdeauna.” Vedeţi, aceea este I Corinteni 13.

18 Acum, în seara aceasta intrăm în această epocă măreaţă a Bisericii. Oh, vai. Acum, noi poate vom întârzia cu un sfert de oră după nouă în seara aceasta. Desigur, îmi pare rău că nu avem locuri suficiente. Poate într-o zi le vom avea.

Dar acum, vreau să vă cer să-mi faceţi un favor. Vedeţi poziţia mea, şi ştiţi ce mă va costa într-o zi (Vedeţi?), şi ceasul este aproape. Înţelegeţi? Acum, eu vreau ca voi să faceţi aceasta - rugaţi-vă întotdeauna pentru mine. Şi amintiţi-vă, eu am fost cinstit atât cât ştiu să fiu eu de cinstit. Şi îmi dau seama că nu mai sunt copil. Eu sunt în vârstă de cincizeci şi unu de ani. Nu pot merge până ce Dumnezeu mă cheamă. Şi eu voi merge în felul în care El mă vrea ca să merg, şi aceea va fi aşa. Vedeţi? Dar trebuie să fiu cinstit, şi să spun adevărul, fără reţinere. Deci, ştiu căci câteodată aceasta-i o umblare singuratică, dat atâta vreme cât El este cu tine, ce contează? Vedeţi?

19 Acum, înainte ca să intrăm în această epocă măreaţă a Bisericii, mă întreb dacă am putea să ne ridicăm pentru rugăciune, doar un moment, din nou. Asta într-un fel vă face să vă extindeţi, şi să vă simţiţi mai bine. La serviciul de încheiere… Câţi dintre cei de aici vor să fie amintiţi înaintea lui Dumnezeu? Ridicaţi-vă mâinile voastre către Dumnezeu. „Aminteşte-mă, O Doamne, la sfârşitul epocii. Când viaţa se sfârşeşte pe deplin, atunci aminteşte-mă.”

20 Tatăl nostru ceresc, noi nu avem limbi suficiente pentru a ne exprima mulţumirea pentru Prezenţa Dumnezeului celui viu, care a fost în mijlocul nostru în această ultimă săptămână, pentru lucrurile pe care le-am învăţat de la Tine; cum Tu ni te-ai descoperit în tot acest timp; şi cum Tu ne-ai făcut Cuvântul aşa de clar; cum noi Te-am aşteptat, şi cum am încercat să exprimăm dragostea noastră, şi să nu neglijăm să facem aceasta. Căci chiar salvându-ne, şi Tu… Chiar ne-ai dat o foame după Tine… Căci este scris în Cuvânt: „Binecuvântaţi sunt cei ce sunt flămânzi [doar să fi flămând este o binecuvântare] flămânzi şi însetaţi după neprihănire.” Apoi Tu ai făcut acel citat măreţ: „Căci ei vor fi umpluţi.” Acum, noi credem aceea, Doamne. Iartă-ne neajunsurile noastre.

Şi aşa cum noi intrăm în seara aceasta în această ultimă epocă a Bisericii, care este Laodicea, după ce vedem Scripturile şi istoria nimerind de fiecare dată exact corect. Astfel Tată, noi cunoaştem citatul din măreaţa Ta profeţie de aici a acestei epoci din urmă, că se va împlini doar aşa cum celelalte şase epoci s-au împlinit. Tată, mă rog ca

să laşi Duhul Sfânt să vină la noi, în seara aceasta acum şi binecuvântează-ne aşa cum aşteptăm în continuare după Tine. În Numele lui Isus. Amin. (Vă mulţumesc. Aşezaţi-vă.)

21 Dacă este voia Domnului, cartea va fi… cât de repede putem. Fratele Leo le ia de pe banda magnetică, pentru a trece mai departe la, pentru a trece mai departe la stenografie, de acolo la litera de tipar, apoi în carte.

Şi apropo, Rosella va avea cartea ei foarte curând: „O alcoolică salvată." Toţi dintre noi îşi amintesc povestea ei, cum Duhul Sfânt a chemat-o în adunare. Ea şi-a dat mărturia ei la patru din cele mai mari instituţii alcoolice, şi au dat-o afară din spitalele care au fost acolo în Chicago. Şi Domnul Isus a luat totul într-un moment de la ea. Ea doar merge înainte în închisorii la alte locuri, spunând oamenilor despre cum că Dumnezeu a putut-o elibera, spunând alcoolicilor şi aşa mai departe. Şi prin mărturia ei, a câştigat mulţi oameni la Cristos.

22 Acum, prima epocă a Bisericii, puteţi să-mi spuneţi care este ea? Efes. A doua? Smirna. A treia? Pergam. A patra? Tiatira. A cincea? Sardis. A şasea? Filadelfia. A şaptea? Laodicea.

Prima a fost din 55 şi 170 D. C. Efes. Smirna, 170 până la 312. Pergam, 312 până la 606. Tiatira, 606 până la 1520. Sardis, 1520 până la 1750. Filadelfia, 1750 până la şase, 1906. Acum, aceasta începe epoca Laodiceană, trecerea, şi aseară noi am intrat în mica trecere. Acum, noi suntem, în seara aceasta, luăm sfârşitul despre cea Laodiceană.

23 Noi credem că Biserica Laodiceană a început în 1906 D.C. Prezic… Acum, amintiţi-vă, 'prezic' în special, voi care ascultaţi, eu nu spun că va fi, dar prezic, că ea se va sfârşi cam prin 1977 când Biserica va merge complet în apostazie şi ea va fi dată afară din gura lui Dumnezeu. Şi a doua venire, sau răpirea lui Cristos ar putea veni oricând. Acum, pot greşi cu un an, cu douăzeci de ani sau cu o sută de ani. Eu nu ştiu când se va întâmpla. Dar eu doar prezic asta, conform cu o vedenie pe care El mi-a dat-o. Şi luând timpul, felul cum ea progresează, eu zic că aceasta va fi ceva între '33 şi '77. Măcar că naţiunea aceasta măreaţă urmează să pornească un război, acela urmează s-o explodeze în bucăţi. Înţelegeţi? Acum, aceea-i destul de curând. Aceasta-i teribil de aproape. Eu aş putea fi greşit. Eu prezic. Fiecare care înţelege aceea să zică: „Amin." [Adunarea răspunde: „Amin."] Vedeţi?

24 Dar Domnul mi-a arătat într-o vedenie, o puternică femeie mare în '33, 1933. Este în ziar despre cum Roosevelt va cauza… El va face lumea să meargă în război. Cum că Musolinii va face prima lui invazie în Etiopia, şi el o va lua, dar el va veni la un sfârşit ruşinos. Şi cum că apoi trei ismuri (nazism, fascism şi comunism) vor încolăci toată lumea în Comunism. Şi câţi de aici îşi amintesc de mine cum doar vă ţineam în picioare, doar ziceam asta acolo în felul acesta: „Priviţi Rusia. Priviţi Rusia, împăratul Nordului. Priviţi Rusia, împăratul Nordului. Priviţi Rusia, împăratul Nordului." Câţi m-au auzit zicând aceasta de repetate ori? Cei din timpuri vechi, (Voi vedeţi?), în urmă în partea timpurie a Bisericii.) Doar am stat acolo şi am repetat-o de atâtea ori: „Priviţi Rusia, împăratul Nordului." Vedeţi, ce va face el, căci toate aceste ismuri se cuprind în Rusia.

25 Apoi am zis că naţiunea aceasta va merge în final în război cu Germania şi Germania va zidi înăuntru un zid de beton. Şi că aceea era linia Maginot, cu unsprezece ani înainte ca ea să se fi început să se construiască, în urmă cu unsprezece ani. Şi am zis: „Americanii vor lua o bătaie straşnică la linia aceea." Câţiva din acei fraţi au fost la linia aceea, Fratele Roy Roberson, şi ei. Întrebaţi-i ce s-a întâmplat. Ei sigur au fost. În ordine. Dar: „În final," am zis: „noi vom birui şi vom fi una din… Câştigătorii războiului dintre noi şi Germania."

26 Acum, am zis: „Apoi după timpul acela ştiinţa într-adevăr va progresa." Ei au făcut-o; au făcut o bombă atomică şi de toate. Am spus: „În timpul progresului lor, ei vor face o… Maşinile vor începe constant să se asemene cu un ou." Voi vă amintiţi de vechile capote mari din 1933? O mare parte din spate venea jos, în felul acesta, roata de rezervă pe spatele acesteia? Priviţi la aceasta acum (Vedeţi?), aerodinamica (Vedeţi?), ca a unui ou. Şi am zis: „În final ei vor inventa o maşină în care ei nu vor mai avea nevoie de volan în ea." Am văzut o familie mergând în jos pe şosea într-o maşină cu acoperişul de sticlă. Drumuri mari măreţe cu o arătare minunată, şi maşini frumoase, şi ei şedeau privind unul la altul, şi maşina mergea de la sine, mergând bine în jurul curbelor, şi de toate. Ei au maşina chiar acum; ea este deja inventată. Ei au maşina. Şi

am zis atunci: „Oh, cum va progresa ştiinţa în ziua aceea.”

27 Am zis: „Apoi, eu am văzut o… Ei vor permite femeii, şi le este permis femeilor ca să voteze. Şi prin votare, ele vor alege omul greşit într-una din aceste zile.” Şi voi aţi făcut-o la ultima alegere. Acestea erau voturile femeilor care au ales pe Kennedy. Noi ştim asta. Vedeţi? Printre maşinile de vot necinstite şi lucrurile care s-au întâmplat, pe care F.B.I. le-a expus, şi… Cum putea cineva…? Păi nu au făcut ei ceva cu privire la asta? De ce nu s-a zis ceva? Huh. Cuiva îi este frică să nu-şi piardă slujba. Voi vedeţi că aceştia sunt o grămadă de politicieni putreziţi până în măduvă. Asta-i tot. Sigur.

28 Nu există nici... nu este, scuzaţi-mă. Nu există nici o salvare în naţiunea aceasta. Nu există nici o salvare în nici o naţiune. Salvarea este în Isus Cristos şi El singur. Este corect. Acum, eu sunt mulţumitor pentru America. Eu mai degrabă aş trăi aici decât în vreun alt loc din lume, deoarece... în afară de Canada. Canada şi Statele Unite sunt gemene. Noi ştim asta. Naţiuni vecine, locuri minunate. Dar eu cred că aş trăi aici decât oriunde ştiu eu, deoarece ea este casa mea. Eu sunt bucuros că sunt un american şi recunoscător pentru aceasta. Dar vă spun, ea cu siguranţă are nevoie de o nouă trezire. Ea are nevoie de asta. Şi ea nu o va mai primi. Nu, domnule. Ea nu se va mai ridica din nou. Nu, domnule, ea s-a dus. Voi vă amintiţi când am fost aici cu cinci ani în urmă în Chicago. Aceea-i pe bandă, tu o ai, Gene. Am zis: „Ei ori o vor accepta în anul acesta, sau ei constant vor cădea tot mai jos.” Şi ei au făcut-o (Vedeţi?), şi ei o vor face până ce ea în final se va întâlni cu sfârşitul ei.

29 Dar acolo va fi o femeie puternică. Acum, amintiţi-vă (Şi aceasta este pe bandă), o femeie puternică, o femeie mare, ea va fi ori preşedinte, sau va fi o femeie reprezentând Biserica catolică (care eu cred că ea este) va prelua aici într-o zi, şi ea va domina ţara aceasta. Naţiunea aceasta este o naţiune a femeilor. Steagul a fost făcut de o femeie. Acesta-i numărul treisprezece. Ea a pornit cu treisprezece stele, treisprezece dungi, treisprezece colonii. Totul este treisprezece, treisprezece, treisprezece, drept înainte în jos. Treisprezece stele pe dolarul de argint acum. Totul este treisprezece. Acesta-i numărul treisprezece şi apare în capitolul al 13-lea din Apocalipsa. Treisprezece complet. Totul este femeie, femeie, femeie, femeie, femeie, drept în jos. Ea a preluat toate Bisericile. Ea a preluat Hollywood-ul. Ea a preluat naţiunea. Ea a preluat slujbele. Ea a preluat tot ce există: drepturi egale cu bărbaţii, votează cu bărbaţii, înjură ca un bărbat, bea ca un bărbat, orice altceva. Şi doar momesc ca şi Biserica catolică pentru închinarea la o femeie. Ei deja se închină la o femeie, oricum.

Ea este cea mai bună… O femeie imorală este cea mai bună momeală pe care diavolul a avut-o vreodată. Ea este mai rău decât toate saloanele de bar care au fost vreodată. Ea poate trimite mai multe suflete în iad decât toate saloanele de bar din ţară. Este corect.

30 „O femeie bună este un juvaier în coroana bărbatului,” a zis omul cel mai înţelept de pe pământ. Un bărbat se cuvine să cinstească pe o femeie bună. Înţelegeţi? „Dar una rea este apă în sângele lui,” şi sângele lui este viaţa lui. Voi bărbaţi care aveţi soţii bune, voi nu ştiţi cum s-ar cuveni să-I mulţumiţi lui Dumnezeu pentru o soţie bună. Căci dacă Dumnezeu a putut să-i dea unui bărbat ceva mai bun decât un ajutor, El ar fi făcut-o. Dar o femeie este cel mai bun ajutor pe care Dumnezeu a putut să-l dea unui bărbat. Dar când ele se întorc…

31 Ea a fost una în grădina Edenului pe care Satan a ales-o ca o unealtă a lui. El nu a luat bărbatul. El a luat femeia. De ce nu s-a dus el la Adam ca să-i dea pasiune? El a venit la femeie şi i-a dat-o ei (Vedeţi?), deoarece aceea era singura pe care a ales-o. Dumnezeu a luat bărbatul şi Satan a luat femeia.

Şi priviţi drept în jos, şi la sfârşitul… Când Babilonul s-a ridicat la început „Cele două Babiloane,” ale lui Hislop, o femeie… Când a venit jos cu epoca, acum ea sfârşeşte epoca Neamurilor. Babilonul a început în felul acela şi sfârşeşte cu o închinare la o femeie (Maria) în biserică. Ce zi în care noi trăim!

32 Acum, Laodicea, epoca Laodiceană, cuvântul înseamnă „căldicel.” Ea este crescută în bunuri şi lucruri de care nu mai are nevoie. Dar Biblia zice că ea este nenorocită, oarbă, mizerabilă şi goală. Ce condiţie!

Răsplata la acei care biruiesc în epoca Bisericii este să şadă pe tron cu Domnul.

Acum steaua sau îngerul, sau mesagerul acestei epoci este necunoscut.

Acum, mesagerul primei epoci, cine era acela? Pavel, Efes. Smirna? Irineus. Patmos? Sfântul Martin. Tiatira? Columba. Sardis? Luther. Filadelfia? Wesley. Şi în această Laodicea noi nu ştim încă, şi probabil nu vom ştii până ce ea se va sfârşi.

33 Dar mi-ar place să vă dau citatul meu a ceea ce acest înger va fi, ceea ce aşteptăm. Va fi aceasta în ordine? [Adunarea răspunde: „Da. Amin."] Fiindcă noi avem puţin timp, eu doar am scris un mic citat aici la care m-am gândit.

Îngerul la această biserică Laodiceană, până ce ea se sfârşeşte… Acum, el va veni la sfârşitul epocii ca şi restul din ei, precum Biblia. El va fi la sfârşitul epocii. Nu la începutul ei, la sfârşitul ei, deoarece îngerul întotdeauna vine ca să-i mustre pentru ceea ce fac ei. Către îngerul bisericii din Laodicea scrie-i aceste lucruri. (Vedeţi?)

„Către îngerul bisericii din Smirna scrie-i aceste lucruri." Vedeţi? Fiecare este către îngerul de la sfârşitul epocii. Pavel, la sfârşitul epocii. Şi în jos, sfârşitul epocii. Trecerea, sfârşitul epocii. Sfârşitul epocii, aceea-i ceea ce a făcut trecerea. Vedeţi: „Către îngerul," vorbind cine era el. Aceasta trecea aici: „Către îngerul," la sfârşitul acelei epoci. Vedeţi, trecând chiar aici, a făcut trecerea, ca treptele mergând în sus, cele şapte epoci al Bisericii…

34 Acum, acest înger care vine în această zi, eu vreau să… Eu am ceva scris aici. Mi-ar place doar să o citesc. Dar el va fi cunoscut în ultima parte a epocii. Şi pentru că noi suntem aşa de aproape de aceea, aşa de aproape de acea Lumină a epocii, probabil că el este pe pământ acum. Noi nu-l cunoaştem. El va fi un profet puternic care va fi respins de lumea Bisericii, căci ei vor merge drept înainte cu semnele lor şi în final vor fi aruncaţi afară din gura lui Dumnezeu, afară din gura prezenţei lui Dumnezeu.

Eu cred că va fi unul ca Ilie şi voi motiva de ce. Acum, să întoarcem dincolo aici în cartea lui Maleahi doar un moment. Eu vă voi lăsa să vedeţi de ce eu cred că el va fi unul cu duhul lui Ilie. Acum, vreau ca să vă îmbrăcaţi cu har de la cap acum. Maleahi, capitolul al 4-lea. Acum ascultaţi aşa cum citesc, şi voi în Biblia voastră. Acum, meditaţi foarte atenţi acum, pentru următoarele câteva minute acum, înainte ca noi să intrăm în epoca Bisericii.

> *Căci iată, că vine ziua, care va arde ca un cuptor; şi toţi cei trufaşi, da,… toţi acei care fac răul, vor fi ca miriştea: şi ziua care vine îi va arde, zice DOMNUL oştirilor, şi aceasta nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură.*

Ce zice El aici? El vorbeşte acolo despre o zi care vine. Veţi fi de acord cu aceea? La o zi a Domnului care vine.

> *Dar pentru voi…*

35 Acum, priviţi, acum, El vorbeşte înapoi către Israel. Acum, ce a zis El?

> *Căci iată ziua vine…* [în urmă acolo]*… care va arde…*
>
> *Dar către voi care vă temeţi de Numele Meu… Soarele neprihănirii va răsări cu vindecarea în aripile Lui; şi voi veţi merge înainte, şi veţi sări ca viţeii în grajd.*
>
> *Şi veţi călca în picioare pe cei răi; căci ei vor fi cenuşă sub talpa picioarelor voastre în ziua în care Eu voi face aceasta, zice DOMNUL oştirilor.* [Nu… În ziua în care El va arde pământul noi vom călca peste cenuşa lor. Acela-i Mileniul desigur. Vedeţi?]
>
> *Aduceţi-vă aminte… legea lui Moise slujitorul Meu, căruia Eu i-am poruncit… lui în Horeb pentru tot Israelul, legi şi hotărâri.*
>
> *Iată, Eu vă voi trimite pe Ilie profetul înaintea venirii… zilei celei mari şi înfricoşate a DOMNULUI: Şi el va întoarce inimile părinţilor către copii, şi inimile copiilor către părinţii lor, ca nu cumva Eu să vin şi să lovesc pământul cu blestem.*

Sfârşitul Vechiului Testament.

36 Acum, Isus a zis… Matei 17:10, vorbeşte despre aceasta. Toţi Iudeii aşteptau pe acel Ilie să vină. Acum, priviţi ce a spus Isus despre aceasta. Matei 17:10. Noi vom începe de la versetul al 9-lea, Matei 17:9:

> *Şi cum veneau ei jos de pe munte, Isus le-a poruncit, zicând: „Să nu spuneţi nici unui om* [Vedeţi: „Să nu spuneţi vedenia la nici un om. Vedeţi?

Să nu spuneţi aceasta. Voi ştiţi aceasta, dar păstraţi-o pentru voi înşivă."]… *Să nu spuneţi nici unui om vedenia, până când Fiul omului va fi înviat… din morţi.*" [Să n-o spuneţi.]

Iar ucenicii Lui l-au întrebat, zicând, De ce zic atunci cărturari că Ilie trebuie să vină mai întâi? [„De ce trebuie să vină Ilie mai întâi înainte ca acest Cristos să vină, Soarele Neprihănirii? De ce au spus ei aceasta? Aici, Tu eşti deja aici şi scribii au zis că mai întâi va veni Ilie."]

Acum, priviţi.

Iar Isus a răspuns şi le-a spus, Ilie într-adevăr va veni… va veni mai întâi şi va reaşeza toate lucrurile.

37 *Dar Eu vă zic vouă că Ilie a venit deja şi ei nu l-au cunoscut* [Vedeţi, El nu a spus cine era el. Înţelegeţi?]… *şi i-au făcut ceea ce au vrut. Tot la fel, şi Fiul omului va suferi din partea lor.*

Atunci ucenicii au înţeles că El vorbea despre Ioan Botezătorul. [Acum, acum, Ioan Botezătorul a fost Ilie care trebuia să vină.]

Acum priviţi. Eu mă întorc la Maleahi capitolul al 4-lea iarăşi.

Acum, amintiţi-vă, El a zis aici că „Înainte ca ziua cea mare şi înfricoşătoare a Domnului să vină, Eu vă voi trimite pe Ilie profetul."

Versetul al 5-lea:

Dar Eu vă voi trimite… profetul… Eu vă voi trimite pe Ilie profetul înaintea venirii zilei celei mari şi înfricoşătoare a… [Adunarea zice: „DOMNULUI."]

Unde ne-am aflat în ziua Domnului? La sfârşitul epocii. Aceea-i când lumea va fi arsă. Vă amintiţi cum L-am luat, cu o perucă albă pe cap, ştiţi voi, şi pieptul Lui… Şi încins la piepţi? Vă amintiţi aceea? Şi am dovedit cu Biblia că aceasta nu era o zi de Sabat, nici o duminică. Ea era Ziua Domnului. Este asta corect? Şi aceea-i ziua în care El vine ca un Judecător şi va lovi pământul cu un blestem. Este asta corect?

Şi Eu vă voi trimite pe Ilie profetul înaintea venirii zilei celei mari şi înfricoşătoare a DOMNULUI.

38 Acum, priviţi venirea combinată a lui Ilie. Acum, dacă veţi observa, toate Scripturile au o însemnătate multiplă: „Dar aceasta este ascunsă de ochii celor înţelepţi şi prudenţi şi descoperită pruncilor aşa cum vor să înveţe." Nu credeţi voi aceea? Acum, ţineţi Maleahi 4 chiar acolo.

Şi acum să mergem înapoi la Matei 2 doar un minut, numai peste o pagină, Matei 2. Eu cred că a fost probabil că am vrut să spun Luca 2 în loc de Matei 2. Eu o am aici scrisă jos, dar eram grăbit doar în urmă cu câteva momente. Şi Duhul Sfânt era în cameră la mine şi eu doar aveam un timp minunat. Astfel am vrut să spun… Să vedem dacă ar fi aşa. Acum, lăsaţi-mă să o examinez aici doar într-un minut. Matei 2? Nu, aceea-i după care eu căutam, aşa este. Acum, doar un minut. Eu o voi da doar… Lăsaţi-mă să am doar puţin timp aici, deoarece eu vreau ca voi să fiţi siguri că o vedeţi, acea Scriptură care are o însemnătate combinată în ea. 'Adoraţia lui Ana,' 'Întoarcerea la Nazaret,' 'Paştile,' 'Slujba lui Ioan.' Acum, lăsaţi-mă să văd dacă eu am vrut să pot spune Luca. Eu am citit undeva şi… Eu vreau să spun Marcu în loc de Luca. S-ar putea să fie Marcu, în loc de Luca. S-ar putea să fie Marcu. Dar eu am vrut ca voi să ajungeţi la această Scriptură, aşa ca voi să ştiţi că aceasta este lucrarea Domnului, că El face aceasta în acest fel. Acum, eu vă voi spune ce caut, unde zice: „Eu am chemat pe Fiul Meu afară din Egipt." Cineva cu o citire marginală care ar putea s-o găsească repede, sau s-o caute: „Eu am chemat pe Fiul Meu afară din Egipt. Eu am chemat pe Fiul Meu." Doar un moment.

39 [Un frate zice: „Luca 1:17."] Luca 1:17. Îţi mulţumesc, frate. Este corect. Luca 1. Marcu… Luca 1:17, în loc de Luca 2. Eu vreau să ajung la al 14-lea. Aceea-i unde… Aşa este, frate. Este exact corect. Luca 1:17. În ordine. Acum, acum, voi o puteţi scrie jos. Acum, ce este aceasta, acestea sunt binecuvântările Domnului, că El a fost binecuvântat.

Şi tu te vei bucura şi veseli; şi mulţi se vor bucura de naşterea lui.

Căci el va fi mare în ochii DOMNULUI, şi nu va bea nici vin nici băutură

tare:

Acest om care vine înainte va fi învăţat de la naşterea lui să nu bea sau să aibă ceva de a face cu păcatul în felul acela. Voi o înţelegeţi?

… şi el va fi umplut cu Duhul Sfânt, chiar din pântecele maicii sale.

Şi el va întoarce pe mulţi din copii lui Israel la DOMNUL Dumnezeul lor.

Şi el va merge înaintea Lui în duhul şi puterea lui Ilie, să întoarcă inimile părinţilor spre copii, şi pe cei neascultători la înţelepciunea celui drept, să gătească un popor pregătit pentru DOMNUL.

Acum, acum, noi ne dăm seama că el a fost profeţit, şi Ioan a fost acea persoană. Este asta corect? Ioan a fost Ilie din ziua aceea, care urma să vină.

40 Acum, noi de asemenea ştim că în Scriptură uneori ceva înseamnă două lucruri. Ea va zice un lucru, ca acolo în Matei, unde ea a zis: „Eu am chemat pe Fiul Meu din Egipt." În ordine. Eu cred că aceea-i ceea ce eu căutam: „Eu am chemat pe Fiul Meu din Egipt." Şi apoi dacă voi veţi ţine acea referinţă de „fiu" acolo, El era… Ea se întoarce în Osea, care nu vrea să zică Isus, Fiul Lui. Acesta era Israel, fiul Lui. „El a chemat pe Israel din Egipt." Dar ea are o însemnătate multiplă şi o înţelegere măreaţă la aceasta când ea a vrut să spună şi a vorbit despre... pentru venirea lui Isus. Care era mai măreţ decât Israel, când El a chemat pe Israel afară. În ordine.

41 Acum, noi de asemenea găsim că prima Lui venire nu a fost în ziua Domnului. Este asta corect? Acum, înapoi la Maleahi. Să o clarificăm întâi: „Venirea zilei Domnului." Acum, priviţi mai multe veniri ale Lui. Prima Lui venire şi a doua Lui venire. (Aveţi gândirea voastră spirituală gata?) Al şaselea verset acum. El va trimite pe profetul Ilie înainte de a veni ziua cea mare şi înfricoşată a DOMNULUI:… [Este asta corect?]

Acum, noi ne dăm seama că acela nu era Ioan, deoarece era ziua înfricoşătoare a Domnului, nu-i aşa? Şi El nici nu a ars pământul. Deci, textul trebuie că se referă la o avanpremieră, sau o altă venire în viitor a lui Ioan... sau a lui Ilie. Este asta corect? Deoarece El a zis că „Eu îl voi trimete pe Ilie şi Eu urmează să ard tot pământul şi Eu îl voi curăţa şi voi veţi călca pe cenuşa lor." Acela-i Mileniul. Noi ştim aceea. După ce bomba atomică îl va exploda în bucăţi, atunci acolo va fi... pământul se va curăţi şi acolo va fi o zi măreaţă pe pământ, şi Biserica va domni cu Isus pe pământ pentru o mie de ani. Este asta corect? „Dar înainte de ziua cea mare şi înfricoşătoare a Domnului, când pământul va fi explodat, Eu vă voi trimite pe profetul Ilie." Este asta corect? Din această cauză nu era vorba despre Ioan Botezătorul în stadiul acela, deoarece ziua cea mare şi înfricoşătoare a Domnului nu a fost atunci. Ea era la o distanţă de două mii de ani. Este asta corect?

42 Acum, observaţi versetul următor, şi dacă voi veţi fi foarte spirituali acum… Acum, aceasta este o scrisoare de dragoste, şi voi trebuie să citiţi printre rânduri şi atunci este aceasta înţeleasă corect. Voi ştiţi ce vreau să spun. Vă amintiţi cum am spus Scriptura în care Isus a mulţumit lui Dumnezeu, că El a ascuns-o de ochii celor înţelepţi şi prudenţi, şi a descoperit-o pruncilor? Tot aşa am ilustrat-o eu adesea cu soţia mea când ea îmi scria o scrisoare; eu pot vedea ceea ce a zis în scrisoare, dar eu am citit printre rânduri ca să ştiu ce a vrut ea să spună (Vedeţi?), deoarece eu o iubesc şi cunosc natura ei. Şi voi trebuie să cunoaşteţi natura lui Dumnezeu şi să-L iubiţi. Apoi Scripturile stau drept afară înaintea voastră. El le descoperă.

43 Acum, observaţi versetul următor:

Şi El va întoarce inimile părinţilor spre copii… [Acum, priviţi.]*… şi inimile copiilor spre părinţi,…* [Vedeţi?]

Acum, când Ioan a venit ca Ilie, el a întors inimile Israeliţilor, inimile copiilor care au acceptat Mesajul lui atunci, inimile părinţilor spre copii. Dar când el vine de data asta el întoarce inimile Bisericii înapoi la părinţii de la Cincizecime. Vedeţi? Aceasta-i o vice-versa acolo. Aţi înţeles-o? Acum, citiţi-o.

Acum, ascultaţi atenţi acum:

Şi el va întoarce inimile părinţilor spre copii…

44 Preoţii bătrâni ortodoxi, el urmează să le spună aceea… Oh, aşa: „Păi, Dumnezeu este în stare din aceste pietre aici să ridice copii lui Abraham. Să nu vă gândiţi că voi

puteţi…" Vedeţi? Acum, el va lua inima preoţilor ortodocși bătrâni împietriţi şi le va întoarce inimile spre credinţa pe care copii au avut-o aici. Înţelegeţi? Acum, toţi aceştia care au fost botezaţi şi aşteaptă venirea lui Mesia. „Cine v-a avertizat, voi generaţie de vipere, să fugiţi de mânia care vine?" Oh, vai. Vedeţi, el întoarce inimile părinţilor spre copii.

„Şi inimile copiilor spre părinţi…" Acum, când acest Ilie măreţ vine, la sfârşitul acestei epoci, el va lua Mesajul de la Cincizecime pentru a întoarce copii la credinţa părinţilor, deoarece el îi va mustra pentru că ei nu au ţinut aceeaşi credinţă care a fost în urmă acolo la început. Amin. Acum, eu cred că noi ne vom da seama foarte bine că el va fi Ilie. Nu-i aşa? Acum, noi ştim aceasta.

45 Aceasta nu se întâmplă acum (Vedeţi?), căci ziua înfricoşată a Domnului nu a venit. Eu adesea m-am întrebat, va fi atunci acest om doar un predicator? Ilie a făcut toate minunile, fără predicare. Dar când Duhul era peste Ioan, el a predicat în toate şi fără minuni. De ce? Isus l-a urmat. El a făcut toate minunile, căci: „Fiul Neprihănirii se va ridica," a zis el: „cu vindecarea în aripile Lui." Astfel Ioan nu a trebuit să facă minuni. El doar a anunţat venirea lui Cristos.

Acum, amintiţi-vă. Şi acest Ioan sau acest Ilie care va veni va fi înţeles greşit. El va fi un aşa bărbat puternic înaintea lui Dumnezeu, încât oamenii vor crede că el este de fapt Mesia.

Deoarece cei mai buni prieteni adevăraţi ai lui au zis: „Tu eşti Mesia."

El a zis: „Eu nu sunt vrednic să-I dezleg încălţămintea Lui, dar El va veni după mine."

Deoarece ei atunci erau în aşteptare, să vadă un Mesia. Ei au crezut că Mesia venise. Când au văzut acest fenomen ridicându-se printre ei, au zis: „El este Mesia."

Ioan a zis: „Nu sunt El, dar El vine după mine."

Oh, vai. Pricepeţi voi? Astfel dar, prietenii lui apropiaţi vor crede că el este Mesia.

46 Acum, observaţi un alt lucru care se va întâmpla în acest fel. El va veni numai înaintea zilei Domnului. Acum, pământul nu a fost ars în zilele lui Ioan, tot aşa şi în viitor. Când El a venit de prima dată, el doar a predicat. A doua oară el le va face pe amândouă, predicarea şi semnele promise de Isus Cristos. În ordine. Acum, lăsaţi-ne să privim natura, ce va fi acesta, natura acestui profet care vine.

Acum, noi suntem mulţumiţi pentru că îngerul din Epoca aceasta a bisericii din urmă a fost prezis din Vechiul Testament în jos… Acum restul din ei nu au fost. Pavel, Irineus, ei nu au fost făgăduiţi. Dar în Epoca aceasta din urmă, la sfârşitul desăvârşirii, sfârşitul lumii, acesta va fi un timp îngrozitor, care este înaintea noastră, astfel acest înger al acestei epoci a fost făgăduit tot timpul în urmă în Scriptură, vechea… Scriptură, sfârşitul acestei epoci. Acesta-i Ilie, un uns mare.

47 Acum, observaţi, ce fel de natură va avea Ilie. Întâi, el va fi un profet puternic, adevărat faţă de Cuvântul lui Dumnezeu, căci şi Ilie a fost adevărat. Ioan a fost adevărat. Este corect. Făcând semne şi minuni care vor întoarce inimile copiilor înapoi la Credinţa părinţilor cincizecimii. El va urî denominaţiunile aşa cum a făcut Ilie. Este corect, el le va urî. Eu cred că noi numai acum am început lucrul cu privire la el. Cam este timpul în care el trebuie să vină. El va urî denominaţiunile. Ilie le-a urât şi tot aşa şi Ioan a urât denominaţiunile.

Ioan a zis: „Să nu veniţi să gândiţi, 'Acum, noi avem pe Abraham părintele nostru,' voi farisei şi saduchei, voi grămadă de vipere [şerpi în iarbă, cu alte cuvinte]. Căci vă spun că Dumnezeu este în stare ca din pietrele aceste să ridice copii lui Abraham."

Ilie a zis: „Ei toţi sunt duşi, fiecare din ei. Nimeni nu a mai rămas decât eu singur." Oh, vai.

El de asemenea va urî femeile extravagante. Ilie a făcut-o: Izabela. Este asta corect? Ioan a făcut-o: Irodiada. Amândoi profeţii, acelaşi Duh. Au urât lumea denominaţională, lumea Bisericii. Ei de asemenea au urât femeile rele şi încăpăţânate. Ceva în duhul lor a strigat împotriva lucrului. Izabela umbla după capul lui Ilie, şi era în pericol de ai fi tăiat, şi ea de asemenea a tăiat capul lui Ioan. Irodiada a făcut-o. Amândoi…

48 Profetul acesta va fi un iubitor al pustiei ca şi Ilie. El a trăit în pustie singur. Ioan în pustie, singur. Şi noi ştim că el va fi Ilie. În ordine.

Şi acest profet va fi unul care va sta cu Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu. Da, el va sta cu el, cu tot Cuvântul. Pentru ce? Pentru ca să restituie înapoi o credinţă la Biserica Efes, care a fost pierdută în tot acest timp, o credinţă în Biserica care a avut o Uşă deschisă pusă înaintea ei, dar pe care au respins-o.

Nu o persoană învăţată - Ilie Tişbitul nu a fost o persoană învăţată. Ioan nu a fost o persoană învăţată. Luca 1:67, Biblia a zis că el era… Acel copil era în… De îndată ce s-a născut el s-a dus în pustie; a stat în pustie până în ziua în care el a fost arătat lui Israel. Este corect. Luca 1:67 până la versetul al 80-lea, dacă vreţi să-l semnaţi jos.

49 Profetul acesta va fi de asemenea într-un fel un om ciudat. Ilie, după ce el a avut o mare adunare, nimeni nu mai putea să se înţeleagă cu el. Ilie a avut schimbări. Când s-a dus acolo şi a chemat Focul jos din Cer care a ars altarele lui Baal, şi totul, el a fugit în pustie, şi a zis: „Doamne, eu nu sunt mai bun decât părinţii mei. Lasă-mă să mor.” Este asta corect? Şi Ioan a şezut sub un pom de ienupăr. Şi după o mare trezire, acum el a vrut să moară.

Şi Ioan, când ei l-au pus în închisoare din pricina acestei femei rele, el a şezut în spate acolo şi a început să aibă schimbări. Eu cred că Pemberman, sau unul din ei au zis: „Peste ochii lui de vultur s-a pus o peliculă în închisoare.” El a trimis pe câţiva din ucenicii lui.

50 Păi, el a declarat şi a spus: „Acolo este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”… Ioan a văzut Stâlpul de Foc atârnând peste El ca un Porumbel şi a coborât aşezându-se peste El, a mărturisit totul. Şi a zis: „Acela este Mielul lui Dumnezeu.” Şi a zis: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, şi de ce vii Tu la mine?”

Isus a zis: „Sufer-o să fie aşa acum.”

Dar când ei l-au pus în închisoare, a mers jos foarte repede (Vedeţi?) a fost greu ca să-l mai poţi ridica. Şi când ei au făcut-o, el a zis: „Duceţi-vă, întrebaţi-L dacă este El într-adevăr acela, sau trebuie noi să aşteptăm un altul să vină?” Întocmai exact cum a făcut Ilie. Vedeţi, exact la fel (Vedeţi?), un fel schimbător de oameni. Aşadar, ne pare rău de el, deoarece noi ştim cine este acesta. În ordine.

51 Acum, acum la… biserica, la manifestarea lui… Eu mai bine aş lăsa aceea în pace. La manifestarea lui, biserica… Când el se face cunoscut, acest Ilie pe care Dumnezeu îl va trimite la noi, când se face cunoscut cum Ilie a făcut, biserica era gata să fie eliberată, a fost eliberată din mâinile păgânilor. Este asta corect?

Când a venit sus acolo şi a zis: „Noi vă vom dovedi cine este Dumnezeu,” Ilie a eliberat Biserica. Şi Ioan…Tot aşa a făcut Ioan. El a zis… Când a văzut pe Isus, a zis: „Eu trebuie să descresc şi El trebuie să crească.” Ioan a început predicarea, s-a făcut cunoscut numai înaintea venirii Domnului, chiar la sfârşit, manifestarea. În ordine.

52 Acum, aflăm că acest Ilie trebuie că înseamnă că epoca la această biserică… Pentru a dovedi că el era Ilie, Ilie după ce a profeţit… Ilie nu a trebuit să moară; el a fost transformat şi răpit la cer; un simbol al Bisericii. La sfârşitul perioadei lui, Biserica va merge în răpire fără a trece prin umbrele morţii. Aceasta va fi răpirea. Eu cred că marele Ilie, acel om mare care urmează să vină, va fi unsul Ilie care este profeţit pentru zilele din urmă. Amin. Eu cred că el va fi, când vine, îngerul sau mesagerul la Biserica din zilele din urmă, un respins, batjocorit, oameni ca această biserică la care vom ajunge, şi este deja. Eu cred că Ilie este făgăduit în Biblie. Eu cred că noi putem înţelege aceea, că Ilie a fost promis în Biblie că urma să vină în ziua aceasta. Credeţi aceea? [Adunarea răspunde: „Amin.”]

53 Acum, ne întoarcem acum la Laodicea şi noi vedem ce trebuie că a zis Domnul nostru către noi în seara aceasta despre Laodicea. Laodicea, în ordine, salutul către biserică:

… către îngerul Domnului…

Versetul al 14-lea din capitolul al 3-lea din Apocalipsa:

… către îngerul DOMNULUI… Laodicea scrie-i; Aceste lucruri care le zice Cel ce este Aminul, Martorul Credincios şi adevărat şi începutul zidirii lui Dumnezeu;

Oh, vai. Noi avem tot… Dacă am avea toată noaptea chiar acolo, cum ne-ar descoperi Domnul aceea… Priviţi.

Aminul este cel din urmă. El a apărut tot drumul în jos prin lucruri diferite, dar aici este ultima epocă a Bisericii unde ea zice: „Eu sunt… Acesta este sfârşitul. Eu sunt Cel din urmă."

54 Acum, ca să vă arăt că El era Cel dintâi de asemenea, aşa cum El era, El este Începutul zidirii lui Dumnezeu. Oh, aţi prins asta? Înţelegeţi? Cum putea Dumnezeu să fie creat dacă El este un Duh? Cum putea fi El? El este Etern. El niciodată nu a fost creat. El niciodată nu va fi creat, deoarece El era Dumnezeu de la început. Dar Cel ce este Începutul zidirii lui Dumnezeu era Isus Cristos când El s-a manifestat, când Dumnezeu a trăit în El. El este Creaţiunea lui Dumnezeu. Oh, vai. Înţelegeţi? „Primul şi Ultimul, Aminul, Începutul zidirii lui Dumnezeu." Când Dumnezeu şi-a creat pentru Sine un trup, El a venit jos şi a locuit în acesta. Aceea era începutul creaţiunii lui Dumnezeu. Înţelegeţi? Oh, nu este El minunat?

55 Acum, noi am aflat de la început că El şi-a arătat Dumnezeirea Lui chiar acolo. „Eu sunt Cel Atotputernicul. Eu sunt Cel ce era, Care este şi va veni. Cel Atotputernic." Către Biserica din Efes, a zis-o de trei ori. Este asta corect? Vine drept înainte acolo la Laodicea şi a zis: „Eu sunt Aminul. Eu eram Cel dintâi. În urmă acolo, Eu sunt Cel din urmă. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu. De-a lungul epocii Bisericilor care urmează să le aveţi, voi veţi învăţa că Eu sunt Dumnezeu, Dumnezeu creat în forma omului. Eu sunt Începutul zidirii lui Dumnezeu." Amin!

Asta ar face ca un presbiterian să strige! Dar gândiţi-vă la asta! Începutul zidirii lui Dumnezeu. Acum, eu… Oh, cum îmi place aceea, creaţiunea lui Dumnezeu, când Dumnezeu a fost creat, când Dumnezeu s-a făcut trup în Cristos şi a locuit printre noi.

56 Acum, acum, următorul verset va fi, către celelalte biserici, lăudându-le. Dar El nu a lăudat această Biserică. El a avut o nemulţumire împotriva ei, nu o laudă. El nu a lăudat-o pentru nimic, această epocă Laodiceană. Cu toată lumina pe care ei o aveau şi s-a dus înapoi cu ea, ei nu au avut nevoie de vreo laudă. Ei aveau nevoie de mustrare, şi ei au primit-o. El au avut o nemulţumire pentru această Biserică, nu o laudă.

Acum, eu vreau să citesc al 15-lea şi al 16-lea verset acum:

> *Eu ştiu faptele tale,… tu nu eşti nici rece nici în clocot: Eu aş fi vrut ca tu să fii fost rece sau în clocot.* [Cu alte cuvinte, nu fi doar căldicel.]
>
> *Astfel atunci deoarece tu eşti căldicel, şi nici rece nici în clocot, Eu te voi vărsa din gura Mea.*

Hm. Este aceea o laudă? Aceea-i o mustrare la această epocă neevlavioasă, Laodiceană, cea mai rea grămadă dintre toate. Tot restul din ei, sub chinuri şi de tot ce au avut… Ei nu au avut nimic. Ei erau loviţi de sărăcie, pribegind în jur în piei de oi şi piei de capre, şi nevoiaşi, şi tăiaţi cu fierăstrăul, şi arşi la moarte, şi hrană la lei, şi orice altceva, şi încă ţineau credinţa. Şi această grămadă este bogată şi n-are nevoie de nimic, de orice altceva, şi este o prostituată. Este corect.

57 Acum, noi avem o lecţie mare pe care sper că Domnul ne va ajuta în ea. El a zis: „…deoarece tu nu eşti nici rece nici în clocot, căldicel…"

Ca şi laptele… Înţelegeţi? Un lapte cald este bun, nu este aşa? Laptele cald este bun pentru voi. Dar laptele cald vă va face să vomitaţi.

Îmi amintesc când într-o noapte eram bolnav jos pe râu cam cu douăzeci şi cinci de ani în urmă. Eram într-o luntre micuţă marinărească, locuind jos acolo. M-am îmbolnăvit, şi ei au venit sus. Cumnatul meu s-a dus la doctorul Isler. A zis: „Care-i problema?"

Eu am zis: „Mi-e greaţă de la stomac."

A zis: „Bea o sticlă de lapte călduţ." Oh, frate! Lapte cald. Acesta m-a îmbolnăvit. Astfel eu doar am vomat afară tot ce era înlăuntrul meu.

58 Acum, Dumnezeu a zis că, eu mai degrabă să fiu în clocot, cu adevărat înroşit la foc, sau îngheţat. Fii una sau cealaltă. Nu căldicel, deoarece tu îmi faci greaţă. Aceea este ce această epocă a bisericii este înaintea lui Dumnezeu. Îl face bolnav. Vedeţi? Fii ori… Nu fii roşu… Fii ori roşu-fierbinte, ori… „Nu fii căldicel, călduţ sau fierbinte, deoarece

tu Mă faci chiar să vomit."

Răceala bisericii Anglicane în zilele lui John Wesley l-a condus să aibă adunări pretutindeni, deoarece ea era rece, răcoroasă.

Răceala Bisericii metodiste a făcut pe William Booth să devină un salvaţionist înroşit în foc. Vedeţi, Dumnezeu a zis: „Dacă nu vii şi să te pocăieşti, Eu îţi voi muta candela. Eu o voi lua afară, dând-o la altcineva." Deci Biserica metodistă nu voia să primească sanctificarea lui John Wesley, William Booth a venit drept sus cu Armata Salvării şi a dus-o drept înainte. Este corect. De ce? Ei s-au organizat (Asta-i exact.), au făcut o organizaţie din ea, şi Dumnezeu a zis: „Eu urăsc lucrul."

59 De aceea William Booth a venit drept înainte şi a ridicat-o, şi Armata Salvării, apoi ce a făcut el? Acelaşi lucru. S-a întors în jur şi a organizat-o din nou. După el au venit Campeliştii şi ei au trăit puţin; şi apoi John Smith cu Baptiştii; apoi după aceea au venit nazarinenii. Şi după nazarineni au venit penticostalii. Ce au făcut ei, nazarinenii? Şi-au aranjat ale lor sus în acelaşi fel, au organizat-o.

Ce a venit în timpul acela? Două mlădiţe mici, Biserica lui Dumnezeu şi aşa mai departe, au crescut de acolo. Ce au făcut ei? S-au organizat; doar lăsaţi-le să se ducă. Înainte au venit penticostalii cu binecuvântarea ploii târzii. Ce au făcut ei? S-au organizat, astfel El doar i-a lăsat să se ducă. Este corect.

Acum, vom ajunge jos aici la sfârşit, voi veţi învăţa ceva foarte tare în câteva minute. În ordine.

60 În ordine. El vă vrea roşu-fierbinte, sau îngheţat: una sau alta. Nu fiţi căldicei. Să nu pretindeţi ceva ce nu aveţi. Ori fiţi în focul lui Dumnezeu, sau mergeţi înapoi în organizaţii. Nu fiţi căldicei.

Acesta-i acelaşi lucru acum. Acela-i acelaşi lucru care se întâmplă în bisericile de aici. El vă vrea ori în clocot, ori rece. El nu vrea nici un căldicel. Aceea este ce Penticostalismul trebuie că a ajuns, o condiţie căldicică. Ei ajung la un pian într-un timp, şi câteva tobe şi bat în jur puţin; şi au suficientă muzică, cineva s-ar ridica şi într-un fel, ştiţi voi, într-un fel zic: „Laudă Domnului! Aleluia! Ahaah," şi muzica se întrerupe. Aha-aha, asta aşa este. Oh, vai. Doar face ca lui Dumnezeu să-i fie greaţă la stomac. Vedeţi. În ordine.

61 Acolo nu a fost multă desfăşurare atunci, ca o trezire înroşită la foc, mergând în acelea. Dar ei au o mulţime de maşinării mecanice în această biserică (Voi vedeţi?), deoarece ei erau bogaţi. Şi, oh, ei s-au strâns împreună şi au făcut adunări mari şi de toate. Ei aveau un timp grozav în această Biserică; aceea-i în toate adevărat; dar aceasta-i în totalitate o maşinărie mecanică şi nu există nici o căldură a Duhului Sfânt acolo. Vedeţi?

Priviţi aici ce spune El aici. Vedeţi?

> *Eu ştiu faptele tale. Tu nu eşti nici rece, nici în clocot. Aş fi dorit ca tu să fi fost rece sau în clocot.*
>
> *Şi deoarece tu eşti căldicel,… nici rece nici în clocot, Eu te voi vărsa din gura Mea. [Înţelegeţi?]*

Acum, El a zis: „Eu doresc ca tu să fii fost rece sau în clocot. Şi deoarece nu eşti, Eu pur şi simplu trebuie să te curăţ, aceea-i tot, doar te arunc din gura Mea."

62 Acum, ei au o mulţime de bani; ei au clădiri mari, ei au lucruri mari desfăşurându-le; dar ei nu au vreo căldură a Duhului Sfânt. Oh, ei au o maşină, o rânduială. Oh, vai. Ei aveau o biserică micuţă împreună. Băiete, aceştia au clădiri dintre cele mai mari pe care ei le pot avea, şi lucruri desfăşurându-se, dar fără Duhul Sfânt. Vedeţi? Ceea ce Dumnezeu a trimis pentru Biserică este Duhul Sfânt.

Acum, aşa să continuăm la acest verset al 16-lea…

Ei au tot feluri de comitete. „Oh, noi avem o rânduială mare din aceea: The Old Ladies, Aid Society, şi jocuri de pinocle ai oamenilor tineri şi jocuri de bunco de vinerea noaptea, şi jocuri de baschetbal pe sâmbătă după-amiază, şi oh, jocuri de baseball şi aşa-şi-aşa. Şi, oh, noi doar avem societăţi de pălăvrăgeală a omului. Şi, oh, noi avem tot felul de lucruri."

63 Eu vă spun; ea este încărcată: societăţi şi cluburi, şi adunări, şi prin cât mai multe,

dar nici o căldură a Duhului Sfânt.

Vedeţi, voi aveţi o rânduială mare, dar voi nu aveţi nimic acolo să vă încălzească. Voi vă încălziţi cu lumea, şi nu cu Dumnezeu. Acela-i motivul că voi sunteţi căldicei.

Oh, voi aveţi mai mulţi membrii decât aţi avut voi vreodată. Sigur, băiete. „Păi, noi avem un milion mai mulţi ca în '44," au spus baptiştii. Dar la ce aţi ajuns? O mare maşinărie.

Chiar în aceeaşi Biserică unde am făcut acea remarcă, era că ei trebuie să elibereze cincisprezece minute ca să dea păstorului o şansă să meargă afară, şi la toţi deaconii, şi la toţi din ei să fumeze, şi veneau înapoi din nou. Vedeţi? Acolo sunteţi. Biblia condamnă acel lucru deschis. „Dacă voi pângăriţi trupul…"

64 Doctorii condamnă aceasta, şi zice că aceasta este plină de cancer. Ei ajung la radio şi zic: „Un filtru al unui om care gândeşte."

Aşa cum Billy Graham a zis: „Este o nebunie să creadă în felul acela de la început."

„Filtrul unui om care gândeşte," un om care gândeşte nu ar fuma-o deloc. Este corect. El ar lua cel de-al doilea gând. Dar el spune că aceasta pe femei le fac foarte slabe, ştiţi voi, astfel că ele pot purta unele din acest fel nou de îmbrăcăminte pe care ele le au. Băiete, aceea le vinde.

Există mai multe femei care fumează decât bărbaţi acum, şi o femeie va fuma trei la o ţigară a unui bărbat (aceea-i exact corect) deoarece ea vrea să ajungă slabă. Ea nu îşi dă seama că în acel fel o face pe ea să aibă TBC, şi cancer şi prostii, doar vine în ea într-o formă de embrion, mâncând-o în felul acela, ucigând-o. Nici un lucru nu poate veni din acesta decât rău. Este corect. Vedeţi? Dar acesta-i un filtru al unui om care gândeşte. Oh, vai.

65 „Nu. Nu. Nu," voi ziceţi: „dar, noi avem… Frate Branham, eu sfidez aceea. Noi avem adunări mari. Priveşte la ce are Billy Graham în toată ţara." Oh, sigur, o mare rânduială, evanghelişti angajaţi, conducători de cântece plătiţi.

Da, ei îşi angajează evanghelişti. „Păi, cât îmi veţi da dacă eu ţin acea trezire? Păi dacă tu nu poţi produce atâtea mii de dolari, nu voi veni deloc." Este corect. „Şi pe cine vei lăsa tu să conducă cântecul? Ei bine, tu du-te şi închiriază aşa-şi-aşa. El este un solist mare. Tu angajează-L. El va trage jumătate din mulţimea mea, el însuşi."

Solişti plătiţi, evanghelişti plătiţi, păi, ea vine la un loc în care salvarea sufletului este o afacere. Salvarea sufletelor nu este o afacere a bisericii, este Puterea Duhului Sfânt în biserică! Sufletul care este salvat este al lui Dumnezeu, voi nu-l puteţi cumpăra cu bani. Nu, domnule. Nu. Toate din acestea sunt, sunt fapte; fapte, fapte, evanghelişti plătiţi, conducători de cântece plătiţi, coruri plătite, orice altceva. Dumnezeu nu vrea aceea; acelea sunt fapte. Dumnezeu nu vrea fapte; El vrea Duhul Sfânt lucrând în voi. Este corect.

66 Al 17-lea verset zice:

> *Pentru că tu zici, eu sunt bogată… crescută în bunuri, şi nu ai nevoie de nimic, şi nu ştii că tu eşti ticălos…* [Oh!]*… nu ştii că tu eşti ticălos,… mizerabil,… sărac,… orb şi gol.* [Hm-hm]

Ei s-au gândit că erau bogaţi, aceşti penticostali în aceste Epoci ale Bisericii din urmă. Eu au crezut… Şi ei au fost pe din afară. Da, domnule. Cu câţiva ani în urmă stăteau afară la colţ, daţi afară din loc în loc, au avut un timp greu. Dar acum, ei au unele din cele mai măreţe clădiri care există.

67 Voi vedeţi unde sunt Adunările lui Dumnezeu de aici afară, care au obişnuit să-şi aibă locul într-o clădire de lemn ca aceasta aici… Şi acum ei au ridicat o clădire de şase milioane de dolari, şi zic că Isus vine chiar acum. Faptele voastre dovedesc că nu o credeţi aceea. Prefăcătorie, zidind clădiri de şase milioane de dolari şi lucruri ca acelea, şi spun: „Isus vine chiar acum." Şi pe câmp sunt, misionari săraci fără încălţăminte în picioare, misionari cu adevărat temători de Dumnezeu, fără încălţăminte în picioare, şi supravieţuiesc din două porţii de orez pe săptămână. Mănâncă de două ori pe săptămână ca să ducă Evanghelia prin jungle, şi lucruri ca acelea, ca să o ducă fraţilor lor. Şi noi clădim clădiri de şase milioane de dolari, şi biserica cu mari ferestre cu sticlă colorată, şi orice altceva, şi aşezându-le pe ea. Oh, voi chiar aveţi aşa de mulţi bani până când, uneori, au asociaţii de împrumut chiar în bisericile lor. Corect.

Medicul examinează acolo pe evanghelişti sau misionarii lor… Când cineva vrea să meargă pe câmp, ei îi fac o examinare a doctorului să vadă dacă este - sau psihiatru, să vadă dacă el este, oh, dacă are din punct de vedere mintal IQ-ul corect. Voi vedeţi? Duhul Sfânt examinează aceea; voi nu aveţi nevoie de un psihiatru.

68 „Dar noi suntem bogaţi, şi nu ducem lipsă de nimic.” Oh, sigur. Voi aveţi o mulţime de bani. Plini de bani pe dinafară. Au clădiri largi, ferestre cu sticlă colorată…

Şi predicatori talentaţi, oh, vai. Doamne, eu vă spun; ei într-adevăr sunt elocvenţi. Ei se pot ridica şi să vorbească toată noaptea şi să nu zică nimic. Vedeţi? Când vin sus… Eu mă refer la lucrurile pe care s-ar cuveni să le spună. Voi vedeţi? Se ridică, şi unele din acele nimicuri, şi vorbesc despre micuţul cutare-şi-cutare, şi d-na. cutare-şi-cutare, şi… Voi ştiţi cum este aceasta. Cântăreţi plătiţi… Este corect. În ordine. Dar intră în amvon, predicatori elocvenţi. Dacă nu sunt îmbrăcaţi într-un costum de smochin, cu un guler întors în jur, şi cu un fel de redingotă cu guler întors, păi, adunarea lor se simte foarte jenantă.

69 Şi aceşti cântăreţi ies afară, acele femei cu părul tuns scurt ca Izabela cu destulă vopsea pe faţa lor ca să vopsească un hambar. De îndată ce se dezbracă de roba aceea, ele poartă pantaloni scurţi, şi hainele bărbaţilor. Şi Biblia a zis: „Dacă o femeie se îmbracă cu o haină care aparţine unui bărbat este o urâciune în privirea Lui.” Păşesc în jos pe stradă cu nasul pe sus. Dacă ar ploua, s-ar înneca. Izabele mândre, viclene, se enervează repede din orice. Acela-i motivul pentru care nu ne aflăm în nici o trezire. Aceasta-i o bucată mare din maşinăria de lucru.

Oh, ei posedă un glas ca al unui arhanghel, dar Dumnezeu îi va face să răspundă pentru aceea. Acest Elvis Presley, şi aşa mai departe, şi Ernest Ford, sau chiar ce ei i-au numit aici afară, cu aceste voci frumoase, dar folosindu-le pentru diavolul, Dumnezeu a zis: „Eu le voi cere aceea din mâinile lor.”

70 Motivul pentru care eu o respect pe Fanny Crosby, este că ea niciodată nu şi-a vândut darul ei lumii. Ea l-a păstrat pentru Dumnezeu.

Mulţi din aceşti oameni, cântăreţi talentaţi, bărbaţi vorbitori, oameni măreţi, şi aşa mai departe, în loc de a-şi folosi talentul lor pentru Dumnezeu, ei s-au lăsat amăgiţi de diavolul. Ei sunt chiar acolo lucrând pentru el. Personalităţile, personalităţile de la radio şi televiziune se vând acolo pentru lume în loc să se dăruiască lui Dumnezeu. Unii din ei vin la biserică, merg la biserică şi poartă o robă mare frumoasă, vin acolo afară, şi cântă în felul acela; şi merg drept înapoi şi cântă rock'n'roll noaptea următoare. Asemenea păcătoşilor care noi ştim că aparţin la biserici anume. Merg afară acolo şi le fac poze, le fac filmări. Ies afară acolo şi cântă rock and roll. Regi rock and roll şi pretind a fi religioşi. Acesta este un truc al diavolului.

71 Un om de rând a avut suficient bun simţ, căci el a zis că vroia să fie predicator. S-a ridicat duminică dimineaţa şi a predicat; şi apoi el s-a dus jos acolo şi - şi s-a dus la radiodifuziune, şi cânta cântece rock and roll, şi toate ca acelea. Şi în final a luat un pistol şi şi-a zburat creierii. Eu respect pe om pentru sinceritate. Asta-i corect. Este corect să fii sincer. El - el a avut mai mult… El a avut atât de mult simţ cât acei porci, oricum. Când ei au pus stăpânire pe aceia, ei au fugit jos spre apă şi s-au înecat. Unii oameni nu au avut nici măcar atât.

Eu ştiu şi mie nu-mi place să fiu aşa de dur, dar frate, soră, voi trebuie să puneţi în mişcare lucrul şi să faceţi ca asta să intre adânc. Aceasta este ziua în care trăim. Eu cred că dacă Isus l-a numit pe Irod o vulpe bătrână, şi Ioan i-a numit o generaţie de vipere… În ordine.

72 Ei au clădiri mari, ferestre cu geamuri colorate, predicatori talentaţi, cântăreţi plătiţi. Da, domnule. Ce au ei înăuntru? Ce este în ea? Nimic din Duhul Sfânt. Stau sus acolo şi poartă pantaloni scurţi şi vin înăuntru şi cântă în coruri. Voi făţarnici mizerabili! Da, domnule. Este corect.

Şi tu predicatorule care te-ai duce la o adunare pentru că ei îţi dau mai mulţi bani decât cum ei o fac într-alt loc! Măi pungaşule! Tu nici nu eşti potrivit să fi în amvon. Banii. „Dacă nu poţi să ne oferi atâţia mii de dolari, păi, noi nu putem veni. Managerii noștii şi alţii vor veni în jur, dacă tu poţi să aduci banii, noi vom veni. Dacă nu pot avea cooperare deplină cu fiecare, nu voi veni. Dacă fiecare nu cooperează pe deplin, toate bisericile, aşa ca să am o mulţime de bani să-mi plătesc datoriile, eu nu voi veni.”

Frate, un bărbat adevărat al lui Dumnezeu va merge dacă Duhul Sfânt îl călăuzeşte, indiferent de ce [cuvinte neclare]. Dacă ar trebui să mănânce sărăţele cu apă şi să bea apă de râu. Este corect, el este un slujitor adevărat al lui Dumnezeu.

73 Dar oamenii se unesc cu discursuri radio şi televiziune, şi tot felul de lucruri ale lumii, încât trebuie să aibă acel fel de bani. Asta-i exact corect. Vedeţi? Aceasta nu este de la Dumnezeu. El a zis: „Oh, voi sunteţi bogaţi, şi nu duceţi lipsă de nimic. Sigur. Dar tocmai lucrul de care duci lipsă, tu nu îl ai, dar tu nu o ştii." Vedeţi? Bogată, nu duce lipsă de nimic. Plătesc ca să facă lucrurile pe care ei le fac. Jucători de cărţi. Oh, voi ziceţi: „Noi avem adunări mari." Oh, desigur. Da, domnule. „Cele mai mari adunări… Păi - păi, tu ştii, primarul oraşului vine la biserica noastră." Aha-aha. Este corect. „Păi, tu ştii, cutare şi cutare când ei vin înapoi în oraş, ei vin la biserica noastră." Aha-aha. „Noi avem toată celebritatea în biserica noastră." Da, şi înăuntru vin săracii, sfinţii, nevoiaşii, şi ei sunt o dojeneală pentru noi. Voi nici măcar nu-i vreţi acolo. Vă este frică că cineva va zice: „Amin," în timp ce predicaţi.

74 Ca micuţa doamnă despre care am citit o dată într-o cărticică aici sus; ea a venit într-o biserică. Pe copiii ei, i-a crescut într-o biserică de modă-veche în spate în păduri undeva, unde ei într-adevăr erau pioşi. Astfel… Un flăcău tânăr a intrat într-o zi şi s-a căsătorit cu o fată de-a ei, a zis că el a aparţinut de biserica de afară, ştiţi voi, una din marile biserici ai aceleaşi denominaţiuni, din oraş. Astfel el a zis mamei ei că era un creştin, aşa că el s-a căsătorit cu fiica ei, şi a adus-o afară.

Păi, în final el a dezvăţat-o de micuţa biserică veche de la ţară din spate în munţi de afară acolo, în această biserică mare frumoasă, cu acelaşi nume; dar în spate acolo ei au avut Duhul Sfânt; afară aici nu aveau nimic. Astfel atunci, când ei au intrat în această biserică măreaţă biserică mare frumoasă…

75 Deci, mamă-sa a zis că într-o zi va veni jos să-şi vadă fiica. Ei bine, ei s-au întrebat ce ar putea face cu ea. Deci când a venit jos, ea arăta ca ceva ieşit dintr-o carte veche, una din acele îmbrăcate cu gulerul mic în sus, ştiţi voi, şi mâneci lungi, şi părul ei pieptănat în spate aici, faţa netedă în felul acela (cojită înapoi, ştiţi voi). Şi ea a venit jos, şi a zis: „Păi, aleluia, dragă. Cum vă merge?" Păi, ea a zis: „Acum dimineaţa este duminică." A zis: „Voi toţi mergeţi la adunare, nu?"

Soţul a zis: „Ce vom face noi cu ea?" A zis: „Noi nu o putem lua acolo în felul acela. Păi, eu nu ştiu ce să fac." „Ei bine, mamă, eu îţi spun. Noi…"

„Oh," a zis ea: „dar, dragă, eu nu aş putea sta fără biserică. Desigur există o anumită biserică prin preajmă aici."

„Oh," ea… El a zis: „Am văzut una dincolo de colţ acolo. Eu doar voi merge acolo."

„Oh, păi, noi va trebui să facem asta pur şi simplu."

Astfel când ei au intrat; au lăsat-o să intre prima, s-au ruşinat de ea. Aici venea ea de-a lungul străzii cu acea fustă micuţă, ştiţi voi şi Biblia sub braţul ei. Dar, frate, ea poate nu şi-a avut numele ei în „Cartea personalităţilor," dar eu îmi imaginez că ea şi-a avut numele ei în Cartea Vieţii Mielului. Acela este lucrul principal.

76 Când a intrat în biserică ea s-a aşezat în spate acolo şi a deschis Biblia şi a început să citească. Şi fiecare a început să privească în jur, s-au gândit că ceva fel din antichitate a căzut de undeva. Au privit în jur în felul acela, şi: „Oh vai." Îmbrăcaţi cu toate hainele lor fine, ştiţi voi, laodiceni tipici, şi hainele lor fine, şi aşa mai departe - au privit înapoi şi să vadă pe această mamă micuţă şezând acolo, zâmbet mare pe faţa ei, ştiţi voi, citind Biblia. Da.

77 Şi pastorul după un timp… După ce el a ajuns prin toate celelalte lucruri, el în final a avut cam cincisprezece minute să vorbească. Deci el s-a ridicat şi a zis: „Domnul este bun."

Ea a zis: „Laudă Domnului, este corect. Aleluia."

Şi fiecare şi-a întins gâtul lor ca o gâscă privind în jur. „Cine era aceasta?"

Apoi după un timp, el a zis: „Hm! Huhm! Huhm." El a zis: „Creştini în fiecare epocă trebuie să fie viteji, sublimi, creştini minunaţi," sau ceva în acea ordine.

Ea a zis: „Laudă lui Dumnezeu, este corect." Şi ei toţi s-au uitat în jur.

Şi el a zis: „Hm-hm" a privit la masa diaconilor.

Şi diaconul acela de la masă a prins ideea. S-a dus înapoi şi a luat pe micuţa femeie de braţ şi a ieşit cu ea pe uşă. A zis: „Tu întrerupi pe păstor.” [Fratele Branham strigă cu putere]: „Tu eşti mort şi nu o ştii!”

Da. Oh, ce vrea să însemne ferestrele voastre cu geamuri colorate? Ce se va întâmpla cu scaunele voastre pluşate? Şi ce se va întâmpla cu toată adunarea voastră mare? Merg de-a dreptul în iad, ca un lăstun în cutia lui. Căci dacă voi nu aveţi Duhul lui Dumnezeu, voi sunteţi pierduţi. De nu sunteţi născuţi din nou, voi nu puteţi vedea Împărăţia lui Dumnezeu.

Aceea-i dureros. Aceasta-i aşa am obişnuit să iau acel ulei de castor. Am zis: „Mamă, eu nici măcar nu-l pot suporta.”

Ea a zis: „Dacă acesta nu te face bolnav, asta nu-ţi va face nici un bine.” Deci eu cred că acela-i felul cum este cu aceasta de asemenea.

78 Oh, dacă tu vrei să le vorbeşti, oh, mari clădiri frumoase şi aşa mai departe. Tu mergi la biserica lor, tu se întâmplă să zici… Du-te la biserica lor şi spune: „Păi, eu vă spun; voi sunteţi penticostali.”

„Oh, da, ah-ah, sigur. Noi suntem penticostali.”

„Tu crezi în a fi născut din nou?”

„Da.”

„Păi, eu vreau să vă arăt ceva…”

„Oh, priveşte la clădirea aceasta. Tu ştii cât de mult costă clădirea aceasta? Costă trei sferturi de un milion de dolari ca să ridici aceea. Tu ştii, mai demult nu o aveam în acel fel. Noi mai demult eram jos acolo în alee.” Aha-aha şi privind în jur, tu constaţi toate acele lucruri măreţe pe care ei le au. Da, domnule. Şi apoi ei zic: „Oh, noi avem toate aceste lucruri mari.” Dar, ei nu au nici o sarcină pentru sufletele pierdute. Ei întotdeauna vor să vă arate cât de mari clădiri au ei. „Priviţi la mărturia şcolii noastre duminicale, cât de mare este ea.” La ce folosesc alea dacă nu au Duhul Sfânt?

„Bogaţi, crescuţi în bunuri, nu duc lipsă de nimic,” aceea-i ceea ce El a spus. „Tu crezi aceea, dar tu nu ştii că tu eşti sărac, ticălos, mizerabil, orb, gol şi nu o ştii.” Vedeţi? Aşa este.

79 Oh, sigur. Ei zic: „Tu ştii ce? Noi eram bisericuţa pe care o foloseam este în partea din spate; aceasta este cea mare acum.” Şi eu vă spun, nici o răspundere pentru suflete, dar ei trebuie să vadă că toate lucrurile sunt îngrijite. 'The Ladies Aid' şi toate celelalte lucruri, de toate trebuie să aibă grijă, dar fără răspundere pentru sufletele pierdute. Oh, omule, în ce stare trebuie că a ajuns această biserică.

Ei nu răspund de suflete, dar ei răspund de averi. Este corect. Ei au răspunderea greşită. Ei au o răspundere pentru averea lor, dar nu o răspundere pentru sufletele pierdute. Scriptura a zis: „Ei nu ştiu că sunt ticăloşi (Oh.), mizerabili, orbi.”

80 Ei cred că pot face bani şi să convertească lumea. „Oh, dacă noi am putea doar avea un program în care să putem primi o mulţime de bani aici, eu cred că am putea converti lumea. Dacă câţiva din oamenii bogaţi din biserica noastră, Frate Branham, dacă noi am putea doar să-i avem ca să dezgroape… Şi eu cred că am putea începe o societate în care vom merge în jur şi să convertim lumea. Noi am putea lua avioanele şi să azvârlim literatura peste toată Africa şi lucruri ca acelea, dacă noi am putea avea câţiva bani.”

Frate, lumea nu va fi niciodată convertită prin bani. Lumea va fi convertită prin Duhul Sfânt. Predicarea puternică a Duhului Sfânt şi a Crucii va fi singurul lucru care va converti lumea. Programul lui Dumnezeu nu sunt banii. Programul Lui este Duhul Sfânt. Acela este programul lui Dumnezeu. Pentru epoca Bisericii Laodicene sau oricare altă epocă a Bisericii. Da, domnule. Ei vor Duhul Sfânt. „Oh,” ei zic: „noi avem aur.” Acest aur, în ordine, dar nu felul corect. Ei au o mulţime de aur, dar nu felul corect de aur. Acum, astfel le-a fost poruncit de Isus: „Eu ştiu că tu eşti bogat şi că ai aur şi că nu duci lipsă de nimic, dar Eu…”

81 „Te sfătuiesc să vii să cumperi de la Mine aur încercat prin foc.” (un fel diferit de aur, da, un aur care este încercat în cuptorul aprins care a trecut prin cuptorul morţii, care a trecut prin Calvar, a devenit clar.)

82 Mult din acest aur pe care l-aveţi acum este lipsit de strălucire. El va putrezi, el se va rugini. Dacă voi vreţi să semnaţi aceea jos, Iacob… Sfântul Iacob 5:1 până la 4, şi voi veţi înţelege ce este aceasta. A zis: „Duceţi-vă, voi oameni bogaţi, acum este venirea Domnului, plângeţi şi ţipaţi, căci mormintele vin peste voi. Bogăţia voastră piere cu voi.” Vedeţi, acela-i felul de bogăţie care putrezeşte.

Dar bogăţia pe care Isus v-o dă este Duhul Sfânt. Untdelemnul auriu al Duhului se revarsă în inima voastră. Şi - şi oh, vai, vă sfătuiesc „Veniţi cumpăraţi de la Mine aur, dacă vreţi să ajungeţi bogaţi.” Oh, da.

83 De asemenea, ei sunt orbi. Acum, acela-i felul în care sunt. Nu m-am gândit că aceşti creştini erau atât de orbi, precum ei sunt miopi. Eu cred că au fost miopi. Singurul lucru pe care îl puteau privi era bisericile lor mari. Singurul lucru la care ei puteau privi era adunarea lor mare. Singurul lucru la care ei puteau privi era corul lor îmbrăcat, cu toate din robele lor mari şi lucruri. Eu cred că ei erau pur şi simplu miopi. Ei nu puteau să vadă măcar peste nasul lor. Eu nu cred că ei erau orbi; ei pur şi simplu erau miopi. Tot ce ei puteau să vadă era ce era a lor. „Păi, tu ştii ce? Noi aparţinem la cutare şi cutare.” Denominaţiunea lor mare, mulţimea lor mare, membrii mulţi, şcoala lor duminicală, clădirile lor frumoase.

84 „Dar ei au nevoie de Duhul Sfânt,” a zis Isus. Ei au nevoie de Duhul Sfânt. De aceea a zis Domnul către ei „Ochii, voi sunteţi… Ochii sunt aşa de răi, şi voi sunteţi aşa de miopi încât voi nu puteţi vedea nimic decât clădirile lor mari aici, adunarea voastră frumoasă şi primarul oraşului şi toţi vin la biserica voastră şi voi primiţi celebritatea. Şi voi Mă uitaţi. Dar dacă voi sunteţi aşa de orbi şi ochii voştri sunt aşa de inflamaţi, Eu vă voi vinde puţină alifie.” Da.

Vedeţi, aceea-i ciudat că acei doctori ai divinităţii nu au deloc din aceea, nu-i aşa? Ei au o mulţime de parfum şi o mulţime de teologie, dar ei au nevoie de alifie, Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ca să maseze ochii lor şi să-i lase să se uite după venirea Domnului, să-i lase să privească Biblia, să-i lase să se uite la Cuvânt. Ei ştiu cum să spună 'aaamin' chiar exact corect. Ei au parfumul. Ei au toate alifiile. Dar ei aveau nevoie de alifie, a zis Biblia. „Tu ai nevoie de puţină alifie ca să meargă peste ochii voştri şi ei vi se vor deschide.”

85 Mai demult, când eram doar un băieţaş, am mai spus-o, cred; s-ar putea s-o fi spus la biserică. Dar îmi vine în minte acum. Eu am fost crescut în munţii din Kentucky, parţial şi noi am trăit într-o casă veche de şindrilă. Şi noi am avut un loc situat la etajul superior şi noi am avut o saltea de paie. Şi apoi la marginea acelei saltele de paie era o plapumă din pene. Eu nu ştiu dacă voi ştiţi ce este o plapumă, sau nu, sau saltea, un pat vechi. Noi eram prea săraci. Tata şi mama au avut patul la parter. Şi astfel noi ne urcam pe o scăruţă ca să ajungem deasupra, iar mama ne punea, uneori, o bucată de ţesătură ca învelitoare şi lucruri ca să ţină. Voi ştiţi, noi puteam sta acolo şi să numărăm stelele printre acele şindrile. La lumina lunii, ştiţi voi cum, prin acele găuri mari în acoperiş vedeam stelele, în felul acela.

86 Şi astfel când era zăpadă, sau ceva, sau ploaia bătea peste noi tinerii, se revărsa sub această bucată de ţesătură, ştiţi voi, să ne ţină de la a ne uda. Uneori, curentul trecea prin acele găuri şi nouă ne era frig, aveam probleme cu ochii, ştiţi voi, ni se închideau de tot din cauza frigului, care afecta ochii noştri.

Şi astfel mama ne chema dimineaţa să coborâm. Eu îi ziceam: „Eu nu pot veni, mamă, deoarece ochii mei sunt plini de puroi.” Eu aveam o infecţie la ochi, ştiţi voi, răceală la ochi. Nu-i puteam deschide, ştiţi voi, un tinerel şezând acolo, eu şi Humpy, încercam să ne deschidem ochii dar noi nu-i puteam deschide. Eram ca orbiţi.

87 Bunicul meu era un vânător; el a prins în curse, ratoni. Şi din el se făcea untura de raton care era un tratament complet în casa noastră. Noi am uns pantofii cu grăsime de raton. Şi dacă aţi avea ceva, ei puneau puţină terebentină pe ea şi voi trebuia s-o înghiţiţi, astfel, pentru anghină.

Şi apoi când ochii ne erau plini de puroi, mama lua această substanţă. „În ordine, doar un minut, dragă.” Ea alerga afară în bucătărie şi aducea acea cupă mare cu grăsime, şi o aşeza acolo, şi o fierbea. Şi ea venea sus şi masa ochii noştri (Vedeţi?), până ce îşi făcea efectul. Şi după un timp ajungeam aşa că eu puteam să văd, ochii mei se deschideau. Grăsimea de raton îi deschidea.

88 Eu vă spun; noi am avut un curent teribil. Vedeţi? Acolo a fost o răceală groaznică [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] cutreierând ţara, era un curent care a zis: „Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca Duhul Sfânt, şi nici o vorbire în limbi. [Bate o dată pe amvon.] Nu există nici un botez în Numele Domnului Isus," şi oh, toate felurile de curenţi. Şi el a închis o mulţime de ochi cu ceva fel de răceală spirituală. Va fi nevoie de mai mult decât grăsimea de raton ca să deschidă acei ochi, fratele meu. Este nevoie de un botez proaspăt al puterii Duhului Sfânt din Cer ca să maseze ochii voştri pentru ai face să vadă; să ia miopia de la voi aşa ca voi să puteţi vedea că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. Este corect. Oh: „Eu vă sfătuiesc să veniţi să căpătaţi alifie de la Mine," felul de a unge ochii voştri.

89 Doctorii de teologie au propriile lor teologii; şi parfumuri şi lucrurile lor, dar aceasta ia mai mult decât aceea. Aceasta ia Duhul Sfânt ca să dea viziunea spirituală ca să vedeţi efectul puterii cereşti, Duhul Sfânt, alifia Duhului Sfânt. O alifie este un untdelemn fierbinte. Şi noi ştim aceea. Şi atunci Duhul Sfânt este untdelemnul lui Dumnezeu. [Adunarea s-a bucurat mult.]

Şi toate teologile şi parfumuri: „Oh, frate, dragă, tu eşti în ordine. Nu există nimic greşit cu… Totul este în ordine. Păi, noi avem cea mai mare biserică în oraş care există." Acel parfum nu va lucra. Nu. Eu vă voi face să vedeţi chiar aici, miopi şi zic: „Da, noi avem Biserica cea mai mare." Dar ce se va întâmpla la judecata viitoare, când Dumnezeu vă va face să răspundeţi, pe voi membrii Bisericii Laodicene? Eu nu vorbesc aşa mult aici, dar eu sunt pe bandă şi va traversa lumea (Voi vedeţi?), de aceea vorbesc la mai multe milioane de oameni din timpul acesta. Voi vedeţi?

90 Astfel atunci; Laodiceni, căldicei, decăzuţi, miopi, eu nu ştiu care din toţi, catâri. Un catâr este un hibrid; el nu are nici o pricepere cu care să pornească. Voi puteţi să-i vorbiţi, el îşi va bate acele urechi mari în sus, se duce „I-aa, i-aa, i-aa." [Fratele Branham ilustrează.] Nu există nici o prietenie în el. El este un hibrid. El este între un cal şi un măgar. Asta-i problema acum. Voi uniţi nicolaiţii şi laodicenii, iar voi aveţi un catâr din nou. Ceea ce avem nevoie… Este corect. Ei nu ştiu. Spuneţi-le despre vindecarea divină sau de botezul în Numele lui Isus, zic: „Ia-ia-ia păi, pastorul meu nu, noi nu credem aceea, noi presbiterienii." Neştiutori. Aceea-i cum voi i-aţi numi. Glorie!

91 Mie nu-mi place un catâr. Dar, eu vă spun, îmi place un bun, blând cal de rasă; băiete, tu poţi să-l înveţi ceva. Îl poţi învăţa să se aplece şi să intre în circuri, să fie capabil ca o fiinţă omenească, deoarece el… El cunoaşte ceva. El are un pedigree. Un catâr nu ştie ce era tăticul lui, sau cine era mămica lui şi el nu se poate reproduce pe sine.

Acela este felul cu unele din aceste denominaţiuni vechi, reci şi formali; ele niciodată nu pot să se ridice. De îndată ce biserica intră într-o denominaţiune, ea este moartă. Ea niciodată nu se mai ridică iarăşi. Ce este aceasta. Ea este hibridă.

Martin Luther era în ordine. Dar când el s-a organizat, ce a făcut el? Cea metodistă, în ordine. Dar când voi aţi organizat-o, ce aţi făcut voi? Voi aţi hibridat-o. Voi aţi educat-o în Biserica catolică nicolaită. Exact ceea ce aţi făcut. Aţi instalat forma ei de botez, aţi instalat căile şi acţiunile lor. Şi Biblia a zis că voi sunteţi o fiică a unei curve, o fiică a curvelor. Exact corect.

92 Un cal bun de rasă, da, el este blând. Oh, el este blând. Oh, el este bun; îmi place de el. Îşi pune capul lui peste umerii voștri, iubitor, blând. De ce? El ştie cine este tăticul lui; ştie cine este bunicul lui; ştie cine este bunicul tăticului lui. El poate să meargă să-şi verifice trecutul; el este de rasă.

Şi mie îmi place să văd un creştin adevărat de rasă. Nu scrie pe scrisorile lui: la metodişti, săptămâna trecută, şi la baptişti săptămâna aceasta, şi la penticostali săptămâna asta, şi Sfinţenia Pelerinului săptămâna viitoare. El ştie cine este tăticul lui, sau cine este mămica lui. Dar lăsaţi-mă să spun: un om care este născut din Duhul lui Dumnezeu poate să te ducă tocmai înapoi la ziua Cincizecimii. El vă poate spune. El este de rasă, penticostal. Amin. Dar eu vreau să fiu penticostal din vârful capului meu până la talpa picioarelor mele. Eu nu mă refer la denominaţiunea penticostală; eu mă refer la puterea Cristosului înviat, la binecuvântările Cincizecimii.

Alifia. Vă deschide ochii voştri până unde voi puteţi privi înapoi şi să vedeţi de unde vine aceasta. Voi doar priviţi ce este Biserica astăzi. Priviţi înapoi şi vedeţi de unde vine ea, apoi continuaţi să vă mişcaţi înspre Dumnezeu. Voi vă veţi îndepărta de aceasta. Da,

domnule.

93 În ordine. Eu am observat un alt lucru, a zis: „Ei sunt goi, şi nu o ştiu.” Sigur.

Oh, gol şi nu o ştie? Acum, persoana aceea este un nenorocit. Dacă un om este nenorocit, orb şi mizerabil, gol, acum, dacă ar şti asta, s-ar ajuta pe sine. Dar dacă nu o ştie, sărmanul individ este dus mintal. Este asta corect? Pfiuf! Acela era într-un fel tare. Dus mintal. El nu ştie să se ajute pe sine suficient.

Dacă voi vedeţi pe cineva venind în jos pe stradă, sărac, nenorocit, orb, ticălos, şi gol şi voi ziceţi: „Frate, tu eşti gol.” „Oh, sunt eu? Oh, oh, frate, ajută-mă cândva. Ajută-mă să mă îmbrac.”

94 Dacă păşiţi sus şi le spuneţi: „Zi-mi, ai primit Duhul Sfânt de când ai crezut?”

„Ce eşti tu? Fanatic sfânt? Păi, zi, ce vrei să îmi zici? Să nu-mi vorbeşti mie în felul ăsta. Eu sunt presbiterian, eu sunt baptist. Eu sunt aşa şi aşa.” Eşti gol dar tu nu o ştii.

Acum, nu am zis eu asta. Biblia a zis aceea în epoca asta: „Gol şi nu o ştii. Vino şi cumpără câteva haine de la Mine,” a zis El: „haine albe.” Hainele albe aparţin sfinţilor. Aceasta este neprihănirea sfinţilor. Vedeţi?

Goi? Oh, sigur. Da, domnule. Oh, voi ziceţi: „Frate Branham, nu biserica noastră. Ea este cea mai îmbrăcată din oraş.” Eu nu mă îndoiesc de asta. Unele din modele cele mai recente, cele mai bune materiale croite, stelele Hollywoodului poartă cea mai recentă îmbrăcăminte, aşa de sexy pentru ca să atrageţi atenţia fiecărui bărbat de pe stradă. Aha-aha. Păi, sigur.

O doamnă mi-a zis: „Frate Branham, ce vrei să-mi spui? Acum, noi cumpărăm aceste haine din magazin şi aceea-i tot ce tu poţi cumpăra.”

Am zis: „Ei încă vând materiale şi fac maşini de cusut. Aceea nu te scuză mult, pentru aceea.”

95 Biblia a zis: „Oricine se uită la o femeie ca să poftească după ea a comis adulter cu ea.” Este asta corect. Păi, atunci, dacă o femeie se îmbracă pe sine sexy şi se expune pe sine înaintea unui bărbat, cine răspunde pentru asta? Femeia care a provocat aceasta. Asta-i exact corect.

96 Acum, tu poţi fi aşa de curată ca un crin faţă de bărbatul tău. Tu poţi fi o fată tânără care niciodată nu a făcut nimic greşit în viaţa sa, să fii o fecioară când te măriţi cu bărbatul tău. Dar dacă te îmbraci în felul acela şi faci pe bărbaţi să privească la tine în felul acela, el a comis adulter deja cu tine în inima lui. Păcătosul a privit la tine. Şi ca o creştină tu ai purta hainele cele mai bine croite din oraş, cea mai bună lână. Dar asta nu este potrivit unei sfinte a lui Dumnezeu să se îmbrace în felul acela. Este corect. [Loc gol pe bandă.] Oh, da. Nu vine la un copil al lui Dumnezeu…

Voi sunteţi bine îmbrăcaţi. Ei au zis că ei erau. Ei erau bogaţi şi nu duceau lipsă de nimic. Sigur. „Păi,” zic ei: „până şi păstorul nostru apare îmbrăcat cu o robă mare. Tot corul umblă afară îmbrăcaţi cu o robă mare.” Şi diavolul se răsuceşte sub ea. Aha-aha. Aha-aha, este corect. Oh. Hm. Păi, eu mai bine nu zic nici una, astfel…?… În ordine.

Oh, toate acele lucruri mari, coruri îmbrăcate, coruri plătite. Trebuie să-i plătească ca să cânte. Trebuie să dea predicatorului atâţia sau se duce la o altă cerere care îl plăteşte puţin mai bine. El va aduna conducerea administratorilor împreună şi va zice: „Acum, fraţilor voi aţi fost foarte amabil cu mine aici; voi daţi-mi atâtea sute pe săptămână,” sau ceva în felul acela. „Dar cealaltă biserică presbiteriană de… (numiţi-o „penticostală” sau oricare ar fi ea) aici, ei mi-au promis că îmi vor da cu atâta mai mult.“ Oh, doamne.

97 Apoi, ce mai rămâne de făcut cu un sfânt sărac? Ce şansă mai are el? Ce are o biserică mică săracă umplută cu Duhul Sfânt, ce fel de şansă au ei? Ei nu pot să-şi permită nimic de felul acela. Astfel Domnul doar vă va ridica ceva, (Amin), ridicat de mâna Lui Însuşi. Îl umple cu Duhul Sfânt şi îl aşează ca un supraveghetor general peste aceasta. El a zis: „Eu te sfătuiesc să vi şi să cumperi haine albe,” de la El. Biblia a zis că robele albe sunt neprihănirea sfinţilor.

98 Acum, eu cred că noi… Să citim al 19-lea verset acum. Eu cred că noi suntem pe la al 20-lea, cel mai bine cât pot eu să văd. Da, da, şi închid cu el. Acum, fiţi foarte liniştiţi acum, şi ascultaţi acum în timp ce noi facem aceasta. Ascultaţi:

Iată, Eu stau la uşă, şi bat: dacă vreun om aude Glasul Meu şi deschide uşa, Eu voi intra… şi voi cina cu el, şi el cu Mine.

Celui ce va birui Eu îi voi da să şadă cu Mine pe tronul Meu, întocmai cum şi Eu am biruit şi şed cu Tatăl Meu în tronul Lui. Cel care are urechi, să audă ce zice Duhul către Biserici.

Aceasta este una din declaraţiile cele mai remarcabile pe care eu le-am văzut din Noul Testament. Eu vreau ca voi să observaţi: „Eu stau la uşă şi bat." Acesta este în general un citat folosit pentru a face apel pentru păcătoşi. Este asta corect? Noi spunem păcătoşilor: „Isus se află la uşă, bătând." Dar aici El bate la uşa Bisericii, deoarece El odată a umblat cu ei. Dar ei, L-au exclus cu organizaţia şi caracterul lumesc, şi răceala lor. El se află în afara bisericii.

99 Acum, amintiţi-vă, la începutul Epocii Bisericii (aşa cum noi încheiem), El umbla printre cele şapte sfeşnice de aur (Este asta corect?), Cele Şapte Epoci ale Bisericii. Şi la sfârşitul de aici, noi Îl găsim afară, din ce biserică? Din cea Laodiceană. În afara bisericii Laodiceene. Ei L-au exclus. Păi, El stătea în afara bisericii, încercând să intre înapoi. Ce tablou trist! Salvatorul lumii, stând în afara bisericii pe care El a cumpărat-o cu propriul Lui Sânge. Ce ruşine pentru ei.

„Eu stau la uşa şi bat." După ce a fost împins afară, sau eliminat, atunci El încearcă să intre înapoi, să revină [Fratele Branham ilustrează bătând de două ori.] bate la uşă. Aceasta este mărturia cea mai izbitoare din Noul Testament. Eu cred că nu există nimic ce poate fi mai trist decât asta. Vedem că Salvatorul lumii a fost scos din propria Lui Biserică, în Epoca Laodiceană. După ce El le-a spus ce au făcut, despre bogăţia lor şi de toate şi ce au fost ei şi cum ei au fost căldicei şi aşa mai departe. El nu vroia să-i arunce afară dar ei L-au aruncat pe El afară. Şi aici, cu toate acelea, El încă bate la uşă, încercând să intre înapoi. Pentru ce? Ca să le dea viaţă eternă. Tocmai acelora, care L-au ucis la Calvar, El încerca să le salveze sufletele. Acesta este tabloul cel mai jalnic pe care l-am văzut cândva în viaţa mea, chiar la care m-aş fi putut vreodată gândi.

100 Exclus! Din ce a fost El exclus? Acum, ascultaţi, prieteni. Dacă acesta nu este izbitor! Cuprindeţi tabloul referitor la aceasta. Lăsaţi să se îmbibe în inima voastră. Salvatorul nostru, când El a fost pe pământ, El a fost exclus de propriul Lui popor. El a fost respins. El a fost exclus. Lumea L-a exclus şi L-au răstignit. Şi acum, El este exclus din propria Lui Biserică. El nu este dorit nicăieri. Nu au avut nevoie de El. Ei aveau o denominaţiune, şi nu au avut nevoie de El. Ei aveau vreun papă; la ce să mai aibă nevoie de El? Ei aveau un arhiepiscop şi supraveghetor general. Ei nu mai aveau nici un folos de la Duhul Sfânt. Ei nu mai aveau nevoie de El, Cristos, Duhul Sfânt, ei nu mai aveau nevoie de El.

Eu nu cred că ei s-au dus sus şi doar L-au aruncat afară, deoarece ei nu I-au simţit lipsa. Ei nu I-au simţit lipsa, deoarece ei încă cântau cântece despre El. Predicatorul încă vorbea despre El, astfel că ei nu I-au simţit lipsa. Dar în propria lor deşertăciune şi organizaţia lor, organizând, zicând: „Zilele minunilor au trecut, nu există un astfel de lucru ca acesta şi acela."…

101 Eu vă întreb. Orice trezire care a venit cândva, oricare din voi istoricii… Acum, în jos până aici, aceste biserici, orice trezire care a venit cândva, ea a fost întotdeauna adusă afară dintr-o organizaţie. Şi orice om care a început o trezire el era în afara organizaţiei. Şi de fiecare dată ce a început o trezire, ei aveau semne şi minuni de vorbiri în limbi şi vindecări care se întâmplau şi aşa mai departe, în felul acela. Şi de îndată ce acel fondator a murit atunci ei au organizat-o şi au făcut o organizaţie din ea şi s-au dus drept la moarte iar Dumnezeu niciodată nu s-a mai dus cu ea. Asta-i exact corect.

Şi aici El este la ultima epocă a Bisericii, stând dincolo de uşă, Dumnezeul Cel Atotputernic. Aceea frânge inima mea să mă gândesc la aceea, Domnul meu stând dincolo de uşa propriei Lui Biserici, şi după ce a fost împins afară din pricina murdăriei lumii, şi răceală, şi denominaţiune, şi indiferenţă, stă dincolo de uşă, bătând [Fratele Branham ilustrează bătând de trei ori.] încercând să intre înapoi. Când eu m-am gândit la aceea cu puţin în urmă, eu doar m-am întins peste masa mea şi am început să plâng. Eu m-am gândit, adesea m-am gândit, când Isus şedea în acea casă veche a fariseului acolo, nimeni nu I-a dat vreo atenţie, când El a avut picioarele murdare.

102 Ei nu L-au întâmpinat să-i spele picioarele şi să-L ungă, să-i ia murdăria. Haina Lui măturând în jur, a adus acel miros vechi al drumului, pe unde cai şi alte lucruri au

umblat şi mirosul acela rămânea pe El.

Ei întotdeauna spălau picioarele; acela era obiceiul. Şi un spălător de picioare a stat la uşă. Şi când un om venea ei îi spălau picioarele şi se întindea sus acolo şi îl încălţa cu o pereche mică de sandale care i se potriveau, încălţându-l. Şi ei i-au uns capul şi l-au făcut să miroase bine şi arsurile de pe gâtul lui din pricina razelor soarelui, i-a pieptănat pe spate părul lui. El intra înăuntru.

103 Şi întâmpinarea oaspetelui, acum aici este felul… (Ridică-te aici un minut, Pat, eu vreau să vă arăt ceva.) [Fratele Branham ilustrează.] Aici este felul cum ei au făcut-o. El îl întâmpina în felul acela. Nu, chiar aici, eu cred că este ca şi ceva în această ordine aici, ca să se întâmpine în felul acela, vedeţi, ei se îmbrăţişau unul pe altul... Şi el era bine venit.

Dar când Isus a venit la această sărbătoare (doar aşa cum El a venit la sărbătoarea penticostală aici), nimeni nu I-a simţit lipsa. Ei au fost interesaţi doar de afacerile lor. Episcopii şi aşa mai departe erau acolo. Isus a fost invitat, dar nimeni nu i-a spălat picioarele. Şi El şedea acolo în colţ; ei cu greu au ştiut că El era acolo, cu picioarele mirosind, murdar, prăfuit.

104 Şi apoi acolo era o curvă săracă, bătrână care a venit acolo de pe stradă. Ea a avut doar câţiva bani într-un săculeţ. Şi a privit şi a văzut pe Isus şezând acolo cu picioarele murdare. Asta i-a frânt inima. Ea a zis: „Acela-I Omul care a iertat păcatele acelei femei. Acela-I Omul despre care am auzit că a făcut vindecări. De ce nu-I dau oare ei atenţie?”

Deoarece episcopii şi toţi aceia care erau în jur L-au exclus afară. Ei L-au invitat să vină. Acela-i felul cum noi o facem. Noi Îl invităm să vină la adunările noastre; şi apoi când noi venim, noi ne ruşinăm de El. „Oh, eu nu voi... şi zic 'Laudă Domnului.' Oh, nu, aceea Soră Jones este, ei cred că eu eram un fanatic sfânt.” Tu făţarnicule. Este corect. „Îmi este teamă că aş vorbi în limbi şi că m-ar chema un om al limbilor.” Tu eşti un ticălos mizerabil.

Acum, amintiţi-vă, aceasta este în ce intru eu. Voi vedeţi? Şi tu eşti mizerabil, ticălos, sărac, gol şi orb şi nu o ştii.

105 Isus şedea acolo cu picioarele nespălate, şi o curvă de stradă… Eu o pot vedea mergând în jos, să vorbim despre ea pentru un moment. Eu pot s-o văd mergând jos la magazin. Şi lacrimile începeau să-i curgă în jos pe faţa ei, şi a zis: „Eu nu pot să fac aceasta. Dacă iau acest lucru de acolo, El va ştii de unde am obţinut aceşti bani. El ştie cum i-am obţinut. Dar acesta-i singurul lucru ce eu pot să-l fac.” Aceea-i tot ce El vrea. Veniţi.

Aceea-i tot ce El vrea. Lui nu-i pasă. Voi pur şi simplu veniţi. „Nimic nu mai am de adus în braţele mele.”

106 Astfel ea a cumpărat puţin ulei şi l-a adus cu ea. A venit sus acolo şi s-a gândit: „Oh, dacă aş putea numai să-L văd.” Apoi s-a furişat înăuntru şi a ajuns în preajma uşii pe undeva pe acolo.

Şi, nu, ei nu I-au făcut un bun venit. Astfel ea a luat cutia de alabastru a spart-o şi a turnat-o peste picioarele Lui şi a început să-i spele picioarele. Şi ea s-a apucat de plâns. „Oh, Acesta trebuie să fie El. Acela-i Singurul despre care eu am citit din Biblie întotdeauna. Eu ştiu că El va recunoaşte aceasta.” Şi primul lucru ce-i, voi ştiţi, o apă minunată pentru picioarele Lui, acele lacrimi de pocăinţă cădeau peste picioarele Lui. Ea nu a avut nici o cârpă cu care să-i şteargă picioarele, aşa că şi-a desfăcut părul. Toate buclele frumoase au căzut jos, lacrimile curgând jos pe faţa ei în felul acela. Ea i-a spălat picioarele şi rareori ea îi [Fratele Branham face sunet de sărut.], săruta picioarele Lui, îi spăla picioarele în felul acela.

107 Isus cu picioarele murdare, şi nimeni nu a dat atenţie la aceasta. Şi azi El poartă un nume rău ca un fanatic sfânt, ceva sau altceva de felul acela, şi oamenii nu au curajul să se ridice pentru El.

[Fratele Branham cântă.]

Această Cruce consacrată eu o voi purta,

Până ce moartea mă va elibera.

Eu voi lua Calea cu acei câţiva dispreţuiţi ai Domnului.

Eu am pornit cu Isus.

Oh Doamne, ia-mă pe acolo. (Ia-mă pe acolo, Doamne, nu contează cât costă aceasta.) Eu am, ca Iacob, o piatră ca o pernă. Ce contează asta? Ce a făcut El pentru mine?

Şi această prostituată sărmană plângea şi se jelea acolo. Şi primul lucru ce-l ştiţi, Simon a stat aici, marele ins care se cuvenea… L-a chemat să vină jos, a zis: „Uhm-uhm. Aceea arată dacă El este sau nu un profet, El ar şti ce fel de femeie ar fi ea." Făţarnicul acela!

108 Dar Isus nu şi-a mişcat picioarele; El pur şi simplu a şezut şi a privit la ea şi s-a uitat atent la ea. Oh, îmi place aceea; acestea nu sunt lucrurile mari pe care noi le facem; acestea sunt lucrurile mici pe care le lăsăm nefăcute câteodată. El a privit-o, doar s-a uitat atent la ea, a şezut acolo. Nimeni nu I-a dat vreo atenţie; în final, ea în aceasta plângând şi spălând picioarele Lui, într-un fel a dat atenţie la aceasta, a atras atenţia oamenilor. Şi El doar a privit-o, nu a zis nici un cuvânt.

Bătrânul Simon, stând în spate acolo a zis: „Hm. Vedeţi, dacă El este sau nu un profet, nu-i aşa? V-am spus. V-am spus eu. Dacă ar fi un profet, ar ştii ce era acea femeie. Voi vedeţi, noi suntem marea biserică aici. Vedeţi voi? Noi ştim. Aşa că noi ştim că El nu este un profet, El ar ştii."

109 După ce ea a isprăvit, acele lacrimi de pocăinţă curgeau în jos pe faţa ei şi au spălat picioarele lui Isus, eu cred că El s-a simţit puţin împrospătat.

Oh Dumnezeule, mi-ar fi plăcut să fi fost acolo. Eu le-aş fi spălat din nou. Da, domnule.

110 Băiete, nu i-ar fi greu astăzi unei femei să şteargă picioarele cu părul ei? Ar trebui să stea în cap ca să o facă, ca să aibă păr suficient ca să le şteargă. Ele şi-au tăiat părul jos. Dar acolo, picioarele lui Isus, nimeni dând… (criticii), şedea ruşinat cu acel miros pe picioare, dar ea I le-a spălat. După ce El a terminat, a privit în jos la ea ca şi cum ar fi vrut să zică: „În ordine."

A privit dincolo, a zis: „Simone, Eu am ceva să-ţi spun. M-ai invitat şi nu M-ai întâmpinat la uşă. Nu Mi-ai dat puţină apă cu care să-Mi spăl picioarele. Nu Mi-ai uns Capul când am intrat, ca să-Mi potoleşti arsura soarelui de pe Mine. Tu nu Mi-ai dat vreun sărut de bun venit când am intrat. Dar această femeie săracă, (Oh, vai!) această străină, o prostituată de pe stradă, ea nu a avut nici o apă ca să-Mi spele picioarele, dar le-a spălat cu lacrimile ei. Ea nu a avut nimic cu ce să le şteargă, aşa că ea şi-a luat părul şi le-a şters. Ea încontinuu Mi-a sărutat picioarele. Acum, eu vreau să-ţi spun: păcatele ei care au fost multe îi sunt iertate." Este corect. El nu a zis nimic despre ale lui. „Păcatele tale, care sunt multe, sunt iertate."

111 Şi astăzi, când Isus stă dincolo de uşa organizaţiei penticostale, organizaţia baptistă, [Fratele Branham bate o dată pe amvon.] organizaţiile metodiste, încercând să intre înapoi [Fratele Branham bate de trei ori pe amvon.] cu Cincizecimea din nou, iar oamenii trec pe lângă El. După ce voi cu murdăria şi lucrurile voastre L-aţi împins afară din Biserică, El stă încercând şi plângând să intre iarăşi, înapoi. Şi oh, acesta-i lucrul cel mai jalnic pe care eu l-am văzut vreodată în viaţa mea. Nu mai au avut nevoie de El. El este afară, bătând, încercând să intre. Acela-i acelaşi lucru ce El încearcă să facă. De ce? De ce? De ce? EL ESTE AFARĂ.

112 Ei niciodată nu L-au aruncat afară. Ei încă cântă despre El, predică despre El; dar niciodată nu au simţit lipsa prezenţei Lui. Este corect. Ei merg în continuare. De ce? Ei sunt miopi. Ei se uită la clădirile lor mari. Ei sunt bogaţi. Ei se uită la marile organizaţii la care ei aparţin încercând să le întărească, ca să aducă mai mulţi membrii înăuntru. Şi ei nu I-au simţit lipsa. Nu, nu. Ei nu simt lipsa vorbirii în limbi. Ei nu simt lipsa măreţului Mesaj puternic al lui Dumnezeu, care taie inima şi taie împrejur inima şi smulge lucrurile lumii şi lucrurile de nimic din voi ca pe nişte bucăţi de porumb.

113 Dacă aţi predica în felul acela în biserică, ei v-ar scoate afară. Şi acela-i felul cum Duhul Sfânt a predicat. Isus a zis: „Voi generaţie de vipere, voi şerpi în iarbă." Şi Ioan care era un mare om, uns, a făcut-o de asemenea. Întotdeauna a smuls pielea de pe ei. Este corect.

Dar ei nu I-au simţit lipsa, deoarece ei nu au avut aceea. Înţelegeţi? Aşadar, ei au

avut ceva puţin înfloritor, bătându-i pe spate [Fratele Branham ilustrează.] şi au zis: „Voi doar aderaţi, puneţi-vă numele voastre chiar aici şi noi vă vom lua în societatea de membrii. Şi voi mergeţi aduceţi-vă hârtia voastră de la cealaltă biserică iar noi vă vom primi şi aşa mai departe. Acum, cât va fi garanţia voastră în fiecare an?" Voi vedeţi, aceasta aşa este. „Bogaţi, nu duc lipsă de nimic." Oh, dar voi duceţi lipsă de cel mai măreţ lucru, pe care nu îl aveţi - Isus. El stă afară, încercând să intre înapoi cu Cincizecimea.

114 Ce credeţi voi că s-ar întâmpla în seara aceasta în Biserica metodistă dacă Duhul Sfânt cade asupra bisericii, ei încep să strige, să salte, vorbind în limbi şi să acţioneze ca o grămadă de oameni beţi? Păi, Confederaţia ar arunca acea Biserică Metodistă afară din Confederaţia lor dacă ar primi aceea. Voi ştiţi asta.

Ce s-ar întâmpla în Biserica Baptistă dacă ar veni la asta? Acelaşi lucru. Penticostalii? Păi, există multe dintre ele la care s-a întâmplat deja acelaşi lucru. Sigur, da domnule. Ei nu ar accepta acel nonsens. Ei ar zice: „Păi, ei chiar au deteriorat covoarele noastre noi." Vai, vai! Ce grămadă mizerabilă sunt. Este corect.

115 Păi, în ordine. El a fost odată cu ei. El a umblat cu ei în mijlocul celor şapte sfeşnice de aur. Şi aici este răspunsul: denominaţiuni şi lucrurile lor lumeşti, episcopii, cardinalii şi toate deşertăciunea lor L-a scos afară şi ei nu I-au simţit lipsa. Şi Biserica…

Acum, ce vom face să-L aducem înapoi înăuntru? Dacă El este în afara bisericii penticostale acum, ce vom face noi ca să-L aducem înapoi înăuntru? S-ar face printr-un vot unanim al oamenilor ca să-L aducă înapoi? S-ar face prin alegerea unui papă nou, cardinal nou. Sau poate s-ar face prin ridicarea unei denominaţiuni noi.

Asta nu s-ar întâmpla niciodată. Aceasta niciodată nu se face. O nouă denominaţiune nu o va face; un nou cardinal nu o face; un păstor nou nu o va reuşi; un evanghelist mai bine plătit nu o va face. Nu există nimic în lume să o poată face decât voi înşivă. Cum Îl vom aduce noi înăuntru? Nu printr-un vot. Nu, domnule. Noi nu-l votăm înapoi pe Isus să vină înăuntru, deoarece El nu va veni în felul acesta.

Ascultaţi aceasta. Aici este aceasta: „Dacă un om va auzi Glasul Meu şi deschide uşa." Acum, noi ştim cine este uşa. „Dacă vreun om va deschide uşa, aude Glasul Meu." Nu: „Dacă vreo Biserică, dacă vreo organizaţie…"

Nu, domnule. El nu se ocupă cu ei. Ei sunt morţi şi duşi de la început. El urăşte denominaţiunea. El întotdeauna a urât-o. El a zis că El a urât-o şi El încă o urăşte în seara aceasta.

116 Dar: „Dacă vreun om [vreun metodist, vreun baptist, vreun presbiterian, vreun catolic, vreunul de la Biserica lui Dumnezeu, nazarinean, un penticostal] vreunul va auzi Glasul Meu şi va deschide uşa, Eu voi intra şi voi cina cu el şi el cu Mine." Acesta este Mesajul către Biserica penticostală. Nu încercaţi să treziţi organizaţia penticostală ci încercaţi să treziţi binecuvântarea Cincizecimii în inima individului. Aceea este singura cale. „Şi Eu voi cina cu el şi El cu Mine."

117 Ce ne învaţă mesagerul Bisericii... mesajul către biserică atunci? Nu creşterea în Duhul. Nu, domnule. Declinul Duhului; noi avem un declin tot timpul. Mesagerul...

Mesagerii Bisericii şi Mesajul către fiecare epocă a Bisericii a condamnat denominaţionalismul. Fiecare Mesaj către biserică, biserica era în continuu în declin şi nu va asculta la aceea. Mesajul către Biserică dispreţuieşte organizaţiile. Acestea au făcut creştini hibrizi, aşa numiţi (Este corect.), care nu ştiu nimic despre Dumnezeu sau despre Duhul Sfânt. Aceea este aşa de adevărat, aşa cum stau eu pe această platformă în seara aceasta. Ei sunt frumoşi, membrii căldicei, doar gata pentru a fi vărsaţi afară din gura Lui.

118 Pavel a înştiinţat Neamurile că erau o mlădiţă. Eu vreau ca unii din voi, dacă aţi vrea să întoarceţi la Romani, capitolul al 11-lea, al 15 până la al 27-lea verset, doar aşa ca voi să puteţi să notaţi jos, voi toţi. Şi apoi, acesta fiind ultimul pe care vreau să-l citesc pentru voi acum, doar înainte de a pleca, deoarece acesta-i un… Acum, Romani, dacă vreţi să o scrieţi jos, 11:15 până la 27.

Pavel le-a spus, vorbind neamurilor de acolo, Romanii, el a zis: „Dacă Dumnezeu…" Acum, ascultaţi aşa cum noi încheiem cu Epocile Bisericilor. Pavel a zis: „Dacă Dumnezeu nu a cruţat smochinul original, ci l-a tăiat din pricina necredinţei…" Este asta corect? Ce a făcut ca aceia să fie tăiaţi? Deoarece ei au respins Cincizecimea. Este asta

corect? În ziua Cincizecimii ei şi-au bătut joc şi au hulit Duhul Sfânt.

Când Isus a fost aici pe pământ, El a zis… Ei au chemat... L-au numit 'Belzebub,' a zis că El era un drac; „El era un ghicitor," şi multe altele. El a zis: „Eu vă iert pentru asta. Dar când Duhul Sfânt vine, voi să nu vorbiţi împotriva acestuia. Căci dacă vorbiţi împotriva acestuia, aceasta niciodată nu vă va fi iertat."

119 Şi amintiţi-vă când Isus a însărcinat pe ucenicii Lui ca să nu meargă la Neamuri (Este asta corect?), ci să meargă, mai degrabă, la oile pierdute ale lui Israel. Cum s-au condamnat ei singuri? Prin a huli Duhul Sfânt, numind Duhul lui Dumnezeu un lucru necurat, bătându-şi joc de aceia care dansau în Duhul şi aşa mai departe, în ziua Cincizecimii. Aceeaşi cetate, cei care şi-au bătut joc, au fost ucişi de Titus acolo iar sângele lor a curs pe porţi. Ei şi-au mâncat proprii lor copii şi de toate atunci. Este corect. [Fratele Branham bate pe amvon o dată.] Una din cele mai măreţe naţiuni ale lumii a devenit cea mai înjosită şi este împărţită acum în cele patru vânturi ale pământului. De ce? Din pricina necredinţei. Şi acela era butucul original, pomul original, Israel.

120 Şi nu zice Pavel acolo…? Cine are Scriptura deschisă chiar acolo. Oh doamne! Pat, Ridică-te şi citeşte de la al 15-lea până la al 27-lea verset. [Fratele Pat citeşte următoarele Scripturi:]

Căci dacă lepădarea lor a adus împăcarea lumii, ce va fi primirea lor din nou, decât viaţă din mormânt.

Iar dacă cele dintâi roade sunt sfinte şi plămădeala este sfântă; şi dacă rădăcina este sfântă, şi ramurile sunt sfinte.

Iar dacă unele din ramuri au fost tăiate, şi dacă tu, care erai dintr-un pământ sălbatic, ai fost altoit în locul lor, şi ai fost făcut părtaş rădăcinii şi grăsimii măslinului,

nu te făli faţă de ramuri. Dacă te făleşti să ştii că nu tu ţii rădăcina, ci rădăcina te ţine pe tine.

Dar vei zice: „Ramurile au fost tăiate, ca să fiu altoit eu."

121 *Adevărat: au fost tăiate din pricina necredinţei lor,*

Ascultaţi: „Necredinţă." În ordine, continuă.

Şi tu care stai în picioare prin credinţă, nu te îngâmfa dar, ci teme-te!

Căci dacă n-a cruţat Dumnezeu ramurile fireşti, nu te va cruţa nici pe tine.

Uită-te dar la bunătatea şi asprimea lui Dumnezeu: asprime faţă de cei ce au căzut şi bunătate faţă de tine, dacă nu încetezi să rămâi în bunătatea aceasta; altmintrelea, vei fi şi tu tăiat.

Şi chiar ei: dacă nu stăruiesc în necredinţă, vor fi altoiţi, căci Dumnezeu poate să-i altoiască iarăşi.

Fiindcă dacă tu, care ai fost tăiat dintr-un măslin sălbatic, care din fire era sălbatic, ai fost altoit, împotriva firii tale, într-un măslin bun, cu cât mai mult vor fi altoiţi ei, care sunt ramuri fireşti, în măslinul lor? [Hm.]

Fraţilor, pentru ca să nu vă socotiţi singuri înţelepţi, nu vreau să nu ştiţi taina aceasta: o parte din Israel a căzut într-o împietrire, care va ţinea până va intra numărul deplin al Neamurilor.

Şi atunci tot Israelul va fi mântuit, după cum este scris: „Izbăvitorul va veni din Sion şi va îndepărta toate nelegiuirile lui Iacob.

Acesta va fi legământul, pe care-l voi face cu ei, când le voi şterge păcatele."

122 Aţi înţeles-o? Pavel a zis că dacă Israel vine sus şi vede semnele de aici ale Duhului Sfânt, şi a fost tăiat… Amintiţi-vă, pentru că ei au respins mesajul lui Pavel, botezul în Numele lui Isus, pocăinţa şi botezul în Numele lui Isus, semnele şi minunile urmând credincioşii şi ei au respins aceasta şi ei zic: „Iată, noi ne întoarcem către Neamuri." Este asta corect?

123 Să vedem, eu cred că aceasta era unde ei au fost numiţi Creştini, era la Efes. În

ordine, Antiohia. Acum, dacă pomul dintâi era sfânt, mlădiţele lui sunt sfinte, pomul original, şi pentru că ei nu au crezut Mesajul de la Cincizecime pe care Pavel îl predica (Este asta aşa?) Dumnezeu i-a tăiat, şi a luat un măslin sălbatic care erau Neamurile, noi, şi ne-a altoit în acela aşa ca noi să putem trăi din substanţa acelui pom…

Acum, cu cât mai mult în ziua aceasta când noi respingem Mesajul Cincizecimii care a venit prin epocile Bisericilor, cu atât mai mult este în stare Dumnezeu să taie acel pom bătrân sălbatic şi să lase altul să intre?

Căci El îl va respinge din pricina necredinţei. Acum potriviţi aceea cu lecţia din această dimineaţă. Voi ştiţi unde ne aflăm acum, nu-i aşa? Noi suntem la timpul sfârşitului pentru răpirea Bisericii Neamurilor, răpirea acesteia, şi revărsarea Duhului Sfânt să vină peste Iudei, şi Isus să se facă cunoscut ca să pecetluiască pe cei o sută patruzeci şi patru de mii. Acolo sunteţi. Aducând înapoi pomul original în binecuvântarea lui Israel din nou.

124 Isus nu va sta dincolo de uşa voastră şi să bată tot timpul. Există un timp când El va bate destul şi va pleca. Atunci voi începeţi să bateţi, dar niciodată nu-L veţi găsi. Veniţi din timp cât mai este timp. Veniţi în timp ce mai există acel ciocănit. Voi să nu compromiteţi cu nimic, cu ceva mai puţin decât botezul Duhului Sfânt aşa cum ei l-au primit la Cincizecime, cu acelaşi fel de botez în apă şi cu lucrurile pe care ei le-au făcut atunci. Voi să nu lăsaţi nimic să vină între acelea şi inima voastră.

125 Acum, către voi prietenii mei catolici, lăsaţi-mă să vă spun ceva, voi credeţi în fecioara Maria. Fecioara Maria, fiind mama lui Isus Cristos, a trebuit să se ducă sus la Cincizecime şi să fie umplută cu Duhul Sfânt şi ea a acţionat ca o persoană beată. Ea a fost printre cei o sută douăzeci, a primit botezul Duhului Sfânt, vorbind în limbi şi acţionând ca o femeie beată acolo afară sub Duhul lui Dumnezeu. Şi dacă fecioara Maria trebuia să facă aceea pentru ca să intre în slavă, cum urmează să intraţi în altceva decât prin aceea? Gândiţi-vă la aceea. Este corect. Acel predicator baptist din spate vrea să fie sigur că aceasta se referă şi către baptişti. Aceea-i pentru oricine, nu contează cine este.

Astfel doar, a aparţine la biserică şi a zice un crez, şi a merge la biserică în fiecare duminică dimineaţă nu vă face nici un bine. Voi doar vă bateţi joc de Dumnezeu. Ori sunteţi un creştin adevărat, sau nu veţi fi nimic deloc. Ori sunteţi în clocot ori rece. Voi niciodată nu vedeţi o pasăre alb-negru, niciodată nu vedeţi un om beat-treaz. Voi niciodată nu vedeţi un păcătos să fie sfânt. Nu, voi nu vedeţi. Ei nu fac aceea. Voi ori sunteţi umpluţi cu Duhul Sfânt şi Dumnezeu trăieşte în voi, ori nu sunteţi, deloc. Voi sunteţi, ori nu sunteţi.

126 Astfel de aceea, voi trebuie să vă amintiţi că Isus stă la uşa voastră şi bate. Şi amintiţi-vă promisiunea lui Dumnezeu de aici este că El va fi în aceste zile… De ce? Respingând. Ce a făcut ca Israel, pomul original să fie tăiat?

Deoarece ei au respins mesajul penticostal al lui Pavel. Şi credeţi voi că aceasta este ultima epocă a Bisericii? Biblia a zis aşa. Şi ce li se va întâmpla lor? Ei urmează să fie tăiaţi din cauza respingerii mesajului Cincizecimii. Şi apoi Dumnezeu se va întoarce din nou la Iudei. Şi toţi din Israel vor fi salvaţi, deoarece El îi va primi ca o naţiune, nu ca un individ. Dar pentru voi şi mine aceasta este individual, deoarece El vine la Iudei…

Fapte, în Cartea Faptelor, El a venit la Neamuri ca să ia afară dintre ei un popor pentru Numele Lui. Mireasa Lui: „Un Popor," unul aici, unul acolo, unul drept aici şi El se ocupă cu noi ca indivizi şi indiferent de rasă, crez sau culoare. El se ocupă cu noi ca indivizi. Acesta este Buchetul Lui pe care El îl va pune pe altarul Lui. Dar ca Iudei, El întotdeauna s-a ocupat de Israel ca o naţiune. Ei sunt o naţiune de oameni, poporul Lui.

127 Eu sunt bucuros în seara aceasta că noi avem acest Mesaj. Şi eu sunt aşa de bucuros că voi aţi participat, şi participările voastre au fost aşa apreciate de mine. Eu îi sunt recunoscător Dumnezeului Celui Atotputernic pentru că El m-a lăsat să văd ce am văzut şi să fiu în stare să vorbesc către această biserică. Şi acum, aceasta este dată jos de pe inima mea. Pentru că de o vreme Duhul Sfânt a lucrat-o la inima mea. Eu nu mă puteam scutura de ea. Eu doar trebuia să merg cu aceasta.

Acolo sunt două lucruri pe care mă simt călăuzit să le fac: să mă duc la Shreveport, Louisiana, pentru o adunare cu Fratele Moore. Soţia mea, care şade acolo, vă poate spune cum am plâns câteva săptămâni, căci am vrut să merg la Shreveport. De ce? Şi oricine care a fost la Shreveport ştie de ce. Pentru că ei niciodată nu au auzit ceva ca

aceasta, predicatori venind de pretutindeni, baptişti şi feluri diferite. Un om a zis că a pornit să-şi pună mâna să deschidă frigiderul şi Duhul Sfânt a venit peste el, şi a zis: „Du-te la Shreveport, Louisiana; ţi se va spune acolo ce să faci.” I s-a spus numele meu, Branham, şi unde să mă găsească. Duhul Sfânt i-a spus: „El îţi va spune ce să faci.”

Eu i-am zis: „Bazinul este deschis la capătul scărilor. Tu ai nevoie şi de botezul Duhului Sfânt.”

Astfel s-au întâmplat lucruri de felul acela, oamenii vorbind, şi profeţii şi lucruri de prezicere, lucruri care s-au întâmplat chiar acolo printre noi.

128 Apoi am zis: „Eu trebuie să merg la Jeffersonville şi să scriu această carte, deoarece eu nu ştiu cât voi mai fi aici. Dar dacă eu exprim aceasta şi se duce în scrieri după ce eu sunt dus, cuvintele vor trăi înainte.” Eu am istoria scrisă jos care va merge în carte. Şi eu vin aici ca să o aduc înaintea bisericii ca să aflu inspiraţia Duhului Sfânt, deoarece eu însumi nu cunosc aceste lucruri. Asta-i adevărat. Aceea este în Numele Domnului. Este adevărat. Eu nu le cunosc.

Acum, mă simt eliberat. Eu simt că Dumnezeu ne-a adus Mesajul. Eu cred că noi suntem la capătul drumului. Eu cred că ceasul este aici pentru ca manifestarea lui Dumnezeu să fie făcută cunoscut printre noi. Eu nu ştiu cât va dura asta, dar ceasul este curând la îndemână.

129 Noi vom privi după acel om măreţ care se ridică. El poate să vină în ziua mea, el poate să vină în ziua juniorului meu. Eu nu ştiu. El poate fi chiar printre noi acum. Noi nu o putem spune. Duhul Sfânt este aici ca să ne călăuzească până în acel timp. Apoi când acest conducător ne va prelua, el încă va fi uns de Duhul Sfânt; cel care va veni va fi Ilie, desigur. Dar el va fi conducătorul care va întoarce inimile copiilor, sau inimile copiilor înapoi la mesajul Tatălui, înapoi la mesajul Tatălui nostru ceresc din ziua Cincizecimii când El a revărsat Duhul Lui.

Căci, acea linie mică, eu am adus-o doar aşa de amănunţit aşa cum eu am putut prin istoria Bibliei, am arătat că acel lucru trebuie să vină chiar în jos prin epocile Bisericilor şi aceea-i aşa astăzi. Am arătat că denominaţiunile sunt un blestem înaintea lui Dumnezeu. Sper că aceea s-a stabilit în inima voastră, prin Biblie, prin faptele Apostolilor, prin istorie şi de toate.

130 Şi nu există un timp în care Dumnezeu a organizat vreodată Biserica Lui. Mama bisericilor organizate este ierarhia bisericii catolice, Biserica Romană Catolică, ea este mama organizaţiilor. Şi de îndată ce trezirea izbucneşte în orice grup protestant, ei merg drept înapoi şi fac acelaşi lucru. Şi Biblia a zis că aceea era curvă. Dar ea a avut şi fiice, care erau de fapt Bisericile ieşite tocmai din ea. Ele trebuia să fie femei, ca să poate fi numite curve. Asta este. Astfel noi o aşezăm.

Dar El de asemenea a zis: „Nu te teme turmă mică, aceasta este voia bună a Tatălui vostru ca să vă dea Împărăţia.” Deci, fie ca voi toţi în ziua aceea, voi metodişti, baptişti, orice sunteţi voi: „Oricine va deschide uşa, Eu voi intra şi voi cina cu el.”

131 Fie ca noi, fraţii şi surorile mele, să fim socotiţi număraţi în acea turmă mică în ziua aceea. Fie ca noi să fim o parte din acea turmă mică care va fi în aşteptare când El vine, aşa cum El vine ca să o ridice deasupra lumii. Căci răpirea va fi universală. „Acolo vor fi doi într-un pat, Eu voi lua pe unul, doi pe câmp şi Eu voi lua pe unul.” Arată că va fi noapte pe o parte a pământului şi zi pe cealaltă. Înţelegeţi? Deci doi vor fi în pat, doi vor fi pe câmp, vedeţi: „Eu voi lua unul din fiecare.” Aşa cum eu am zis azi dimineaţă, voi veţi conduce în jos pe drum, într-una din aceste dimineţi, vorbind mamei, şi veţi privi în jur, ea va fi dusă. Voi veţi şedea la masă bând cafeaua voastră sau mâncând dejunul vostru, sau ceva; şi primul lucru ce-l ştiţi, voi priviţi în jur şi tăticul nu mai este acolo. Asta-i exact corect. Aceasta vine şi noi nu ştim la ce timp.

132 Dar lucrul din aceasta este când aceasta s-a sfârşit, atunci s-a sfârşit. Atunci nu există nimic altceva ce puteţi face cu privire la aceasta. Voi ziceţi: „Eu am auzit aceea de mult timp.” Dar veţi auzi aceasta în ultimul vostru timp. Este corect. Aceasta urmează să se întâmple, deoarece acesta este Cuvântul Domnului. Şi amintiţi-vă, a eşuat El la vreun timp în aceste opt seri în care predicam, decât ce a zis Isus aici că trebuie să se împlinească, şi a făcut-o doar exact în fiecare epocă a Bisericii?

133 Şi noi vedem această epocă a bisericii drept în aceasta. Chiar în această dimineaţă în pilda fecioarelor, tocmai la timpul în care fecioara adormită… Acum, amintiţi-vă, Biblia

a zis că fecioara adormită, când strigătul a ieşit: „Iată, vine Mirele.” (venirea Domnului predicând lumii)… Şi atunci ce s-a întâmplat? Timpul este aproape, bombele atomice totul este pregătit, predicatorii alergând pe străzi începând să strige Mesajul.

Şi de îndată ce o fac, atunci Biserica măreaţă, fecioara adormită a zis: „Oh, păi noi am fost presbiterieni de mult timp.” [Fratele Branham imită pe cineva care se trezeşte şi vorbeşte somnoros.] „Poate noi vom studia şi să aflăm. Da, tu ştii, eu cred că noi avem nevoie de Duhul Sfânt.” Şi ei au scris tratate şi orice despre aceasta, pornind cu aceea.

Şi ele zic: „Ne veţi da şi nouă ceva din aceasta?”

Şi ele au zis: „Nu, noi doar avem destul pentru noi înşine.”

134 Astfel când ele s-au dus să obţină Duhul Sfânt, s-a dus să se roage, ca bisericile, marile biserici frumoase care o fac astăzi, organizaţiile… Când ele s-au dus să obţină untdelemnul, a venit Mirele. Tot aşa ele încearcă să îl obţină chiar acum, biserici măreţe, organizaţii, marile adunări internaţionale despre aceasta în Bisericile organizate, zicând: „Noi trebuie să ne întoarcem înapoi la binecuvântarea penticostală. Noi trebuie să avem vindecarea divină în biserică. Noi trebuie să avem vorbitori în limbi. Noi trebuie să avem aceste daruri spirituale în biserica noastră şi noi doar va trebui să începem adunări şi să începem să facem aceasta.” Ei sunt în consilii, au început să facă aceasta. În timp ce ele s-au dus să facă aceea, acesta-i tocmai acel timp în care a venit Mirele şi i-a luat pe acei care au avut untdelemnul în lămpile lor şi s-au dus departe.

Apoi ele au venit şi ce s-a întâmplat? Ele au fost scoase în întunerecul de afară (perioada Necazului cel mare), unde va fi plânsul şi văitatul şi scrâşnirea dinţilor, în timp ce Mireasa este în cer. Oh, vai.

135 Apoi la capătul acelor trei ani şi jumătate El va veni, aşa cum a făcut Iosif şi s-a făcut cunoscut fraţilor lui. Ei vor pricinui o plângere peste tot şi ei vor zice… Ei îşi vor separa familiile lor şi plângând vor zice: „Unde ai primit Tu acele cicatrice?” Şi străpuns… cei ce L-au străpuns Îl vor vedea şi El se va face cunoscut fraţilor Lui.

Acum, El încearcă să se facă cunoscut pe Sine Bisericii Sale. Şi ei Îl vor împinge afară, dar El încă bate [Fratele Branham bate de opt ori ca să ilustreze.], zicând: „Mai este acolo unul, unul care va deschide şi să Mă lase să intru şi să vorbesc cu voi?” Oh, eu sunt bucuros, aşa de recunoscător, că aproape... cu mulţi ani, cam în urmă cu douăzeci şi opt de ani, am simţit acea bătaie la inima mea. [Fratele Branham bate de două ori.] Şi El a intrat; eu am cinat cu El şi El cu mine chiar de atunci.

136 Şi eu am primit binecuvântarea de la Cincizecime, am primit Duhul Sfânt. Am fost botezat în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, singura dată când eu am fost botezat cândva în viaţa mea, o singură dată. Când eram doar un băieţel, nimeni nu putea să-mi spună că există trei dumnezei. Nu, voi nu puteţi vârî aceea jos în a mea… Voi nu puteţi s-o daţi ca cineva care ştie ce este Dumnezeu. Este corect. Astfel eu am fost botezat.

Un predicator baptist m-a botezat. Eu am zis: „Eu vreau să fiu botezat în Numele Domnului Isus Cristos.” Dr. Roy E. Davis m-a botezat în Numele Domnului Isus Cristos când eram doar un băiat. Este corect. Astfel eu am crezut-o, eu am stat cu aceasta şi ştiu că acesta-i adevărul. Acesta-i Cuvântul Etern al lui Dumnezeu. Asta-i corect. Este adevărat.

137 Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Eu sunt unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Deşi aceşti oameni nu puteau fi învăţaţi ca să fie educaţi,
Sau să se laude cu faima lumii,
Ei şi-au primit toţi Cincizecimea lor,
Botezaţi în Numele lui Isus;

Şi ei ne spun acum, de aproape şi de departe,
Puterea Lui este încă aceeaşi.
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei;
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Vino, fratele meu, caută această binecuvântare
Care îţi va curăţi inima de păcat,
El va începe să sune clopoţeii bucuriei
Şi-ţi va ţine sufletul înflăcărat;
Oh, aceasta arde acum în inima mea,
Oh, glorie Numelui Său,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei; (Aleluia.)
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Ei erau adunaţi în camera de sus,
Toţi rugându-se în Numele Lui,
Ei au fost botezaţi cu Duhul Sfânt,
Şi puterea pentru slujire a venit;
Acum, ce El a făcut pentru ei în ziua aceea
El va face pentru voi la fel,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune… (Acum să dăm mâinile, în faţă, în spate, şi în jur.)
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, eu sunt unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.
Unul din ei, unul din ei,
Eu sunt aşa de bucuros căci pot spune, sunt unul din ei.

Nu sunteţi voi bucuroşi căci sunteţi unul din ei? [Adunarea răspunde: „Da! Amin! Aleluia.”] Oh, ce grămadă gălăgioasă...

138 [Un frate vorbeşte într-o altă limbă. Un frate dă interpretarea: „Da, Eu am venit la tine în această seară, poporul Meu, da, ca focul unui curăţitor. Da, Eu am venit la tine în această seară ca săpunul lui Fuller. Da, Eu îţi zic, 'Aşa cum Eu iubesc, Eu mustru şi pedepsesc.' Eu îţi zic, 'Pocăieşte-te, da, pocăieşte-te şi fi convertit, da, ca tot păcatul tău să poată fi şters. Timpul împrospătării a venit acum din Prezenţa Domnului.' Da, Eu îţi zic, poporul Meu, 'Ascultă glasul profetului Meu, pe care Eu l-am trimis la tine, să-ţi

declare această Prezenţă adevărată.' Da, Eu îţi zic, 'Fii stabilit în Prezenţa adevărată, da, pe acest Cuvânt mult fi sigur de profeţie, da, căci trebuie să vină la tine din Cuvântul Meu.' Eu îţi zic, 'Eu îţi voi confirma acest Cuvânt, aşa cum zilele trec,' zice Duhul Domnului.”] Aleluia!

Cum îţi mulţumim, Tată, pentru bunătatea şi mila Ta către noi, cei nevrednici, ca să gândim că Tu vei confirma Mesajul Tău acum, Doamne, promis oamenilor. Mă rog, Dumnezeule, ca mila Ta să se odihnească peste ei.

Dacă ar fi acolo vreunul care nu Îl cunoaşte ca Salvator, aţi vrea să-L găsiţi chiar acum în inimile voastre ca Salvator? Vreţi să vă ridicaţi în picioare în timp ce oferim rugăciune pentru voi? El a zis că El va… folosi acest Mesaj acolo şi El a vrut să vă confirme vouă Cuvântul Lui. Dacă este cineva aici care nu-l cunoaşte pe El, şi nu a primit Duhul Sfânt, El a vorbit către voi.

139 În ordine. Acel unul în spate acolo, vrei să te ridici în picioare frate? [Un frate vorbeşte în adunare.] El doreşte să fie botezat cu Duhul Sfânt. Este aceea aşa, frate? Dumnezeu să te binecuvânteze. Stai unde eşti. Este acolo altul la care i-ar place să se ridice şi să zică: „Mi-ar place să fiu botezat cu Duhul Sfânt.” Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Asta-i bine. Ridicaţi-vă în picioare. Doar rămâneţi în picioare. Ar fi acolo altcineva căruia i-ar place să primească Duhul Sfânt să fie botezat şi să fie amintit în rugăciunile noastre chiar acum ca să fie botezat cu Duhul Sfânt? Este acolo vreun altul, înainte ca eu să zic ceva, care le-ar place să fie incluşi.

Oh, vei fi tu numărat ca unul din turma Lui? (V-ar place să faceţi aceasta?)

Să fi fără pată înăuntru,

Să veghezi şi să aştepţi acel semn pentru a-L vedea;

El vine din nou.

140 El vine din nou. Vrei să fi tu duşmanul Lui, sau vrei tu să fi copilul Lui? Un Dumnezeu mânios în această dimineaţă, nimic decât Sângele lui Isus îl va recunoaşte. El niciodată nu va… Calitatea voastră de membru va fi nimic fără El. Nimic decât Sângele…

Oh, scump este acel şuvoi

Care mă face alb ca zăpada;

Nici un alt izvor eu nu cunosc,

Nimic decât Sângele lui Isus.

Ce poate spăla păcatele mele?

Nimic decât Sângele lui Isus;

Ce mă poate face din nou întreg?

Nimic decât Sângele lui Isus.

Oh, scump este acel şuvoi

Care mă face alb ca zăpada;

Nici un alt izvor eu nu cunosc,

Nimic decât Sângele lui Isus.

[Fratele Branham începe să fredoneze cântecul.]

Nimic decât Sângele lui Isus

Aceasta este toată neprihănirea mea.

Nimic decât Sângele lui Isus. (Este acolo un altul?)

Oh, preţios este… (Nimic nu poate rezista, frate, soră. Lumea se scufundă; ea este dusă.)… ca zăpada;

Nici un alt izvor eu nu cunosc,

Nimic decât Sângele lui Isus.

141 Încetişor Teddy, dacă vrei: „Există un izvor umplut cu Sânge tras din venele lui

Emanuel."

Acum, prieteni, voi care staţi în picioare, încercaţi să acceptaţi dulceaţa Domnului Isus, aceeaşi Biblie care ne spune că aceste lucruri se vor întâmpla, le aduce la împlinire doar perfect cu felul în care El a promis-o. Acum: „Promisiunea," a zis Petru: „este pentru voi şi pentru copii voştri şi la acei care sunt departe, chiar atât de mulţi cât Domnul Dumnezeul nostru va chema."

Voi v-aţi ridicat pentru că vreţi binecuvântarea lui Dumnezeu peste voi. Şi ca slujitorul Lui, eu mă rog pentru voi. Mă voi ruga ca Dumnezeu să vă dea vouă Botezul Duhului Sfânt. Şi mă întreb dacă voi puteţi face aceasta în inima voastră? Dacă sunteţi sinceri, dacă vreţi să faceţi această promisiune lui Dumnezeu: „Dumnezeule, eu, din timpul acesta, în care stau în picioare, căutând acest botez al Duhului Sfânt, eu constant mă voi ruga şi aştepta până ce mă umpli pe mine cu Duhul Sfânt." Vreţi să faceţi acea promisiune lui Dumnezeu prin ridicarea mâinilor voastre? „Eu vreau să mă rog constant, constant până ce Tu mă vei umple cu dulceaţa şi bunătatea Duhului Sfânt."

142 Eu îmi ofer rugăciunea mea pentru voi acum, aşa cum ne aplecăm capetele noastre. Tatăl nostru ceresc, ei sunt trofeele Prezenţei Tale. Ei ştiu că aceste cuvinte sunt adevărate, pentru că ele sunt ale Tale. Ei ştiu că ele au fost date prin Duhul Sfânt, deoarece ele sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Şi ei au fost convinşi că ei au nevoie de Tine, că ei au nevoie de dulceaţa Duhului Sfânt în viaţa lor ca să le dea acea putere de biruinţă. Şi ei vor să primească putere de Sus, să primească putere pentru a trăi o viaţă de creştin, să primească putere pentru a birui ispitele. Aşa cum era cântecul pe care tocmai l-am cântat: „Ei s-au adunat în camera de sus şi dădeau slavă Numelui Său, au fost botezaţi cu Duhul Sfânt şi puterea pentru slujbă a venit." Aceea-i ceea ce vor ei ca puterea pentru serviciu divin să vină peste ei.

Mă rog, Tată, ca slujitor al Tău, aşa cum Tu îi vezi ridicându-şi mâinile lor… Ei au făcut o făgăduinţă înaintea Ta şi o promisiune că ei nu vor înceta niciodată; ei nu vor lăsa aceasta la o parte, ci ei se vor ruga până ce Tu îi umpli, Doamne, cu o porţiune de satisfacţie a prezenţei Tale sfinte în viaţa lor. Îmi ofer rugăciunea în folosul lor, Doamne, ca slujitor al Tău, căci ei vor să fie umpluţi cu Duhul Sfânt.

Doamne, mă rog ca ei să nu plece din această biserică până ce aceea se întâmplă, ei să fie chiar aici până ce fiecare suflet este umplut cu Duhul Sfânt. Admite aceasta, Doamne.

143 Tu eşti Dumnezeul Cel Atotputernic; Tu te-ai manifestat în trup ca să iei la o parte păcatele lumii. Tu ai înviat a treia zi, înălţându-Te sus. Şi Tu eşti aici în seara aceasta înăuntru printre noi, în Numele Duhului Sfânt. Şi noi ne rugăm, Tată, căci Tu, Domnul nostru preţios vei umplea pe fiecare din ei cu Tine Însuţi, şi fie ca ei să fie o binecuvântare pentru Împărăţia Ta, şi în lume care trebuie să vină. Şi într-o zi când Tu în final ai atins capătul drumului, aceea poate fi astăzi, noi nu ştim când va fi aceasta, dar poate eu voi fi în stare, Doamne, vreau să fiu numărat printre acei care se duc în răpire. Fie ca fiecare persoană din prezenţa divină şi toţi care sunt umpluţi cu Duhul, care aparţin lui Dumnezeu, să meargă în Răpire.

Ia-i pe aceştia în seara aceasta, Tată. Ei sunt ai Tăi acum. Eu ţi-i încredinţez Ţie, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

144 Acum vreau ca restul din voi care staţi alături de aceşti oameni, care au Duhul Sfânt, ridicaţi-vă puneţi-vă mâinile voastre peste ei.

… o fântână umplută cu Sânge,

Tras din venele lui Emanuel,

Şi păcătoşii plonjează sub acea revărsare

Îşi pierd toate petele lor de vină.

Îşi pierd toate petele lor de vină;

Îşi pierd toate petele lor de vină;

Şi păcătoşii plonjează sub revărsare.

Îşi pierd toate petele lor de vină.

Tâlharul murind s-a bucurat să vadă

Acel izvor în ziua lui;

Şi acolo fie ca eu, deşi ticălos ca el,

Să-mi spăl toate păcatele mele.

Să-mi spăl toate păcatele mele

Să-mi spăl toate păcatele mele

Şi păcătoşii plonjează sub revărsare,

Îmi pierd toate petele de vină. [Aleluia.]

145 Acum, ridicaţi-vă mâinile către Dumnezeu lăudaţi-L. Ziceţi: „Îţi mulţumim, Doamne, eu mă ridic în picioare. Eu Îţi dau laudă. Eu Îţi mulţumesc pentru binecuvântările Tale, pentru bunătăţile Tale şi pentru că mi-ai dat botezul Duhului Sfânt.” Îţi mulţumim, Doamne. Îţi mulţumim, Doamne. Îţi mulţumim, Dumnezeule, pentru că ne-ai dat… [Adunarea se bucură şi-şi ridică glasul peste glasul Fratelui Branham.] Aleluia! Tu îţi ţii promisiunea. Tu ai zis, noi Te credem.

146 Nu sunteţi voi fericiţi? Amin! Ziceţi: „Laudă Domnului.” [Adunarea jubilează.] Teddy, lasă-mă să mai cânt încă unul.

Noi găsim mulţi oameni care nu puteau înţelege

Aceasta este asemănător Cerului pentru mine

Noi găsim mulţi oameni care nu puteau înţelege

De ce suntem noi aşa de fericiţi şi liberi;

Noi am traversat peste Iordan spre ţara frumoasă a Canaanului

Şi aceasta este asemănător cerului pentru mine.

Oh, aceasta este asemănător cerului pentru mine,

Oh, aceasta este asemănător cerului pentru mine,

Păi, noi am traversat Iordanul spre ţara frumoasă a Canaanului,

Şi aceasta este asemănător cerului pentru mine.

Oh, când ajung fericit, eu cânt şi strig,

Diavolul nu crede asta, eu îl văd;

Dar eu sunt umplut cu Duhul, nu există nici o îndoială,

Şi aceea-i ceea ce este problema cu mine.

Oh, aceea-i ceea ce este problema cu mine; (Laudă lui Dumnezeu!)

Oh, aceasta este asemănător cerului pentru mine;

Eu am traversat Iordanul spre ţara frumoasă a Canaanului,

Şi aceasta este asemănător cerului pentru mine.

147 Nu vă face asta fericiţi? Bine. Daţi mâinile cu cineva, ziceţi: „Laudă Domnului. Aceasta este asemănător cerului pentru mine.”

Ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării şi durerii;

El bucurie şi mângâiere îţi va da,

Ia-L oriunde vei merge.

Nume scump, ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului;

Nume scump, oh ce dulce!

Speranţa pământului şi bucuria cerului.

La Numele lui Isus aplecaţi,

Căzând prosternaţi la picioarele Lui,

Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră este completă.
Nume scump, oh ce dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului;
Nume scump, oh ce dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.

Acum, repede, cu capetele aplecate:

… Numele lui Isus cu tine,
Ca un scut de orice cursă,
Când ispitele în juru-ţi se adună
Doar respiră acel Nume sfânt în rugăciune.
Nume scump, oh ce dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului;
Nume scump, oh ce dulce!
Speranţa pământului şi bucuria cerului.

MESSAGE hub online
www.messagehub.info

Predici De
William Marrion Branham
"…ci în zilele când al şaptelea înger va suna din trâmbiţă …" Ap. 10:7